

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/BTT/CHBC)

SỐ 195

16 TRANG 20/1

TUẦN LỄ TỪ 23-12

ĐẾN 30-12-1971

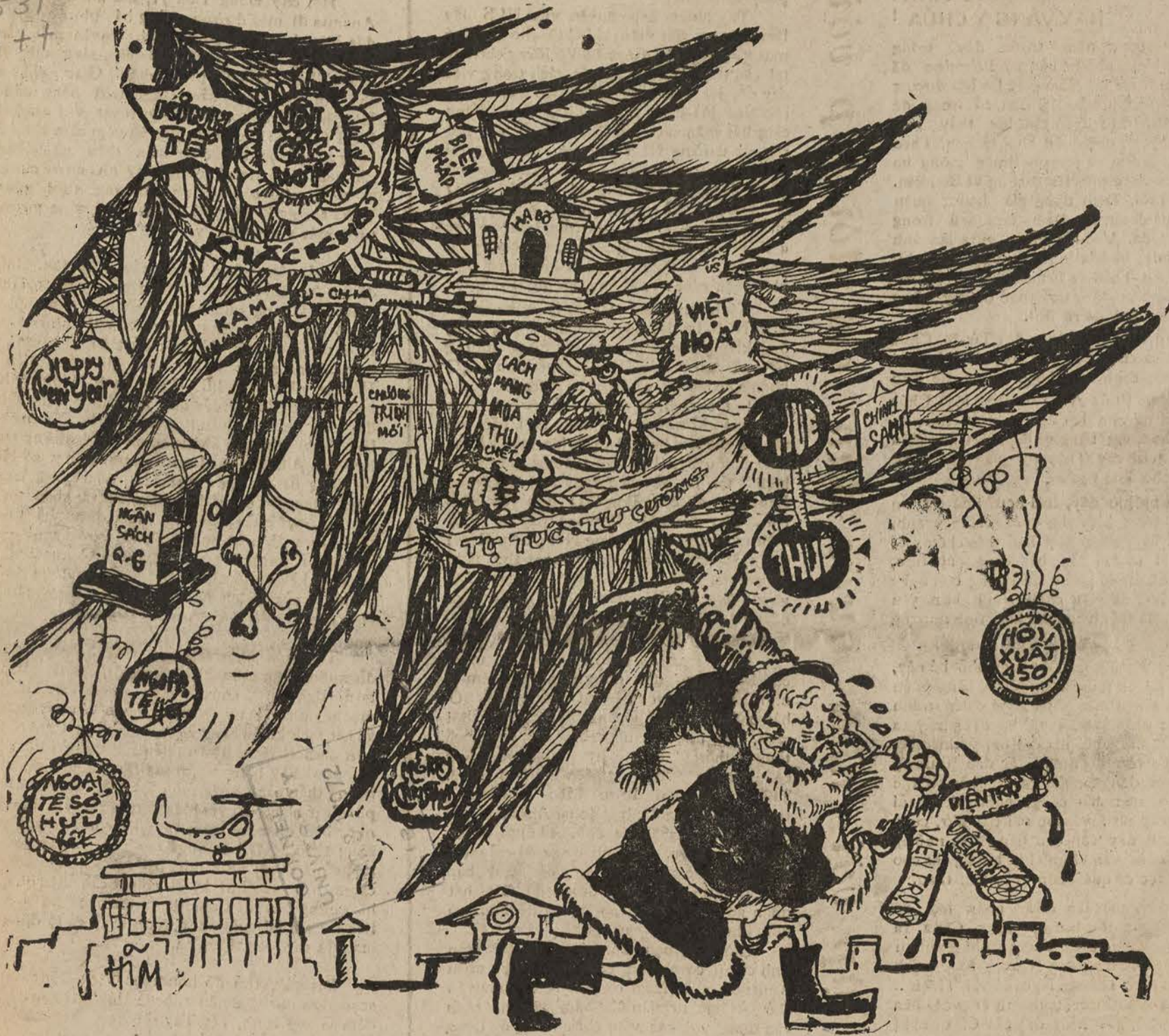
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÓNG NÓI : 93801

Wagon
D.S. 531
C74++

ƯỚC VỌNG HÒA BÌNH GIÁNG SINH 71

Số báo này đến tay bạn đọc vào đúng dịp lễ Giáng Sinh năm 1971, vào thời gian mà tất cả loài người trên trái đất đều cầu xin Thượng đế ban hòa bình cho thế gian.

Bạn Con Ong vốn quen đánh đập hung hãn cả năm, nhân dịp Giáng Sinh cũng muốn tâm hồn lắng xuống, để cầu nguyện cho Hòa Bình.

Năm 1971 là một năm đầy tang tóc trên thế giới : thiên tai, bão lụt, đói khát, và loài người chém giết nhau triền miên.

Riêng tại Việt Nam đau

khó này, năm 1971 đánh dấu đúng 10 năm cuộc chiến tái phát sau khi đất nước bị chia cắt vào năm 1954.

Suốt 10 năm khói lửa tương tàn, hàng triệu người đã chết, máy trăm ngàn tổ ấm gia đình bị tan nát, nhân tâm ly tán, hận thù dâng lên ngút trời, bom đạn mưa xuống ruộng đất thay cho «man na» của Thiên Chúa nuôi dưỡng con cái người.

Mỗi dịp Giáng Sinh, trước máng cỏ thiêng liêng, mọi người đều cầu nguyện hòa bình, và chúc nhau có Hòa Bình. Các nhà lãnh đạo

Quốc gia cũng công bố những thông điệp tràn đầy danh từ hòa bình. Nhưng hòa bình không thể nói bằng lời nói, bằng những lời chúc suông.

«Vinh danh Thiên Chúa trên Trời.
«Hòa Bình dưới thế cho người thiện tâm»

Hòa Bình không thể đến với những kẻ «khẩu Phật tâm xà», «miệng Nam Mô mà bụng một bờ dao găm».

Muốn có hòa bình trên thế giới, và trước hết, trên đất nước này, mọi người hãy

hòa bình ngay trong tâm hồn mình, dẹp bỏ thù hận, dẹp bỏ những mưu đồ bất chánh. Các nhà lãnh đạo phải biết hòa bình với những người công kích mình, các đảng phái Quốc gia phải hòa bình với nhau. Hòa Bình trong mỗi nhà, và hòa bình trong tâm hồn mỗi người.

Nhân dịp Giáng Sinh 1971, bạn Con Ong thân chúc quý độc giả khắp nơi một mùa Giáng Sinh hòa bình, vui tươi, hạnh phúc, và ~~đẹp~~ mọi sự như ý.

C.O.

Con Ong

MỪNG GIÁNG SINH: HÃY VẮNG Ý CHÚA!

Đúng 1971 năm trước đây, trong thành Bethlehem nhỏ bé của xứ Palestine đã xảy ra một sự lạ. Hoàng đế La Mã đương thời muốn kiểm tra dân số trong đế quốc mình, bèn truyền cho hết thảy mọi người phải về quê quán khai lý lịch. Theo lệnh đó, Marie và Joseph thuộc giòng họ vua David cũng phải lên đường về Bethlehem.

Trời tối. Đêm đông giá lạnh, quán trọ lại quá đông, họ đành tạm trú trong một hang đá. Vào nửa đêm, giữa làn ánh sáng lạ lùng, bà Marie hạ sinh một hài nhi. Đoàn Thiên Thần ca lừng bầu trời và báo cho những mục đồng nơi thôn dã hay rằng Đấng Cứu Thế đã ra đời.

Đấng Cứu Thế đã ra đời. Từ đó, Chúa đã dùng cả cuộc đời của Người, cho tới khi bị đóng đinh trên thập tự giá, để gieo rắc ánh sáng Phúc Âm cho nhân loại. Chúa tượng trưng cho bác ái, cho tình thương bao la, cho công bằng và lẽ phải. Chúa chịu đau đớn trên cây thập tự giá để mong cứu rỗi cho loài người.

Nhưng giờ đây, loài người đã trả ơn Chúa ra sao? Một thế giới chiến tranh, đói khổ. Một nhân loại hận thù, chém giết nhau. Một xã hội đầy bất công, áp bức. Con người đờ đẫn như đã không biết nghe lời chúa dạy, đã yêu chiến tranh hơn yêu hòa bình, đã thí ch hận thù hơn tình thương bác ái.

Riêng ở quốc gia Annam nhỏ bé này, người ta lại càng quên lời Chúa, càng phản bội Chúa nhiều hơn. Một cuộc chiến tranh thâm khốc nhất thế kỷ đã và đang xảy ra ở đây giữa hai khối người, hai ý thức hệ. Cuộc chiến tranh đã gieo rắc đau thương cho cả một dân tộc suốt một phần tư thế kỷ, đã tạo nên bất công, nghèo đói, tui nhục ở khắp nơi. Và cho tới bây giờ, cuộc chiến tranh này vẫn còn tiếp diễn, những kẻ trong cuộc vẫn chưa chịu buông tha cho một dân tộc đã quá khốn khổ, lầm than.

Giờ đây, một lần nữa, nhân loại lại được hân hoan đón mừng ngày Chúa ra đời. Nhưng không hiểu những nhà lãnh tụ trên thế giới, những ông Nixon, Mao Trạch Đông, Tôn đức Thắng, Nguyễn văn Thiệu... có vì Chúa mà thực sự tha thiết với hòa bình hay không? Mới đây phe CS đề nghị hưu chiến 3 ngày nhân dịp lễ Giáng sinh. Tuy nhiên IT Thiệu chỉ chấp nhận 24 tiếng đồng hồ mà thôi vì ông cho rằng đề nghị của CS "có ẩn ý lợi dụng để phục hồi tiềm năng chiến đấu của họ, đồng thời đề gia tăng xâm nhập người và vũ khí từ Bắc vào Nam".

Như vậy là trong ý hướng mừng Chúa Giáng sinh, cả hai phe vẫn còn dè dặt và nghi ngờ nhau. Một bên thì có ý lợi dụng thời gian hưu chiến để chuẩn bị đánh đấm nữa. Một bên thì sợ bị lợi dụng nên không dám kéo dài thời gian hưu chiến.

Mong rằng Chúa sẽ giúp cho cả hai phe bỏ đi được những mưu toan, những nghi ngờ, dè dặt trên đề ngày mừng Chúa Giáng sinh năm nay, hòa bình thực sự sẽ đến với dân tộc quá đau khổ này. Cuộc hưu chiến không phải chỉ 1 ngày hay 3 ngày mà sẽ lâu dài, sẽ vĩnh viễn.

Cũng mong rằng cả hai phe trong cuộc chiến hiện tại hãy thực sự vì Chúa, vì tình thương bao la của Chúa mà thành tâm cùng nhau xây dựng một nền hòa bình vĩnh cửu cho dân tộc. Bằng không thì những lời rêu rao yêu chuộng hòa bình, kể cả việc mừng Chúa Giáng sinh, sẽ chỉ là giả dối.

đàn anh đòi lập với nhà nước em đòi lập với nhà bếp

LẠI CHUYỆN NÔNG LÂM XỨ

Cách đây 2 số báo, ở mục (đổi lập mi nhà bếp) bọn C.O có bàn về những chuyện bề bộn, lem nhem ở một số trường tư thực Nông Lâm Sóc. Ngay sau đó, CO nhận được bức thư giả nhời của 1 ông tự giới thiệu là Nguyễn Văn Vãng, chuyên viên ngành Nông Lâm Sóc, đang dạy ở đại học NLS và một vài trường trung học tư thực NLS Saigon.

Trong bức thư trên, ông chuyên viên NLS đồng ý với CO ở nhiều điểm. Nào là hầu hết những trường mang danh là Nông Lâm Sóc nhưng lại mở ngay ở giữa Saigon nên dèch có vườn tược, cây cối, thú vật cho học sinh thực tập. Nào là các trường NLS quả là nơi, người ta chung tiền cho chủ trường để được hoãn dịch, để thầy phây nằm nhà.

Tuy nhiên, ông chuyên viên NLS lấy làm một sự bất mãn khi CO cho rằng có một số giáo chức được bộ Võ Rừng cho dạy tại các trường NLS đã tặc trách trong việc dạy dỗ, lại còn được chủ trường chia chác cho tiền lời hàng tháng nữa. Ông Vãng càng bất mãn hơn khi C.O đề nghị nên đổi tên các trường NLS đây xứ ể hiện tại thành các trường Nông Lâm Xứ cho nó tiện. Sau đó, ông Vãng đã chỉ bọn C.O là những kẻ nằm mơ, những kẻ không được bình thường, những kẻ ư thói khàng thế chịu được. Ngoài ra, ông còn thân tặng bọn C.O những từ ngữ nhả nhặn như: vu khống, hồ đồ, lão xược..

Kính thưa ông Vãng, là một chuyên viên NLS, lại dạy được cả ở đại học NLS, ông không nên nóng nảy và dùng những từ ngữ đao to búa lớn như thế. Bọn C.O không hề nói tất cả các giáo chức NLS các ông là tặc trách, là được chủ trường chia tiền, mà chỉ nói một số ít mà thôi. Một con sâu có thể làm hư nổi canh kìa mà. Và lại, C.O muốn đập bọn chủ trường gian tham hiện tại là để cứu nguy cho nền Nông Lâm Sóc các ông. Bọn C.O cũng yêu NLS lắm. Còn đề nghị đổi các trường NLS hiện tại thành các trường Nông Lâm Xứ vì quả thật chúng không được thơm tho lắm. Ông Vãng nên đọc kỹ lại bài báo của C.O và xin ông "len lõi" thêm chút nữa trong ngành giáo dục NLS như ông viết trong thư.

BON CỬ XÂM ĐANG CHƠI CHA

Có lẽ trong số những anh đồng minh của Mèo ở xứ này, đồng minh Cú Sấm là những kẻ đã gây nhiều tai tiếng nhất. Ở bản xứ, các anh này cũng thuộc loại dốt rạch, đất nước cũng chia đôi, cũng có tông thống ham hy sinh và cũng có quân đội Mèo bảo vệ. Thế nhưng, khi được Mèo trả lương thật cao để sang đánh giặc tại Annamta, các anh ấy đã lên mặt cha chú, những hàng dèch chịu được. Đi hành quân thì chỉ thích giết đồng bào vô tội. Đang ban ngày ban mặt và ngay giữa cánh đồng, đã lột hết quần áo của đàn bà con gái ra để làm trò đùa, như một bày thú vật.

Giờ đây, bọn Cú Sấm lại còn toan tính cướp cơm chim của các công nhân Annamta nữa. Hiện có 3 công ty chuyên chở của bọn tư bản Cú Sấm đã tìm cách vận động với các viên chức Mèo ở Long Bình để giành độc quyền chuyên chở hàng hóa cho Mèo tại 3 quân khu 2,3 và 4 với lợi tức hàng năm trên 3 triệu đơn. Sự chuyên chở này, lẽ ra phải giành cho giới chuyên vận Annam theo như đề nghị đã được thỏa thuận giữa đại diện chính phủ Annam, tòa đại sứ Hoa Kỳ, Phái bộ Viện trợ Kinh tế và Bộ Tư lệnh viện trợ Mèo tại VN.

Trong thời buổi cách mạng mùa thu này, mà để cho bọn ngoại quốc ngang nhiên cướp cơm chim của bọn dân nghèo thì quả là chuyện đau lòng. Không hiểu các nhân tài lãnh đạo xứ này nghĩ sao, có nên bảo vệ quyền lợi của đồng bào mình hay không?

Thằng Hủi

CÁC ĐẢNG HỒ BUN NGHĨ SAO!

Hội chợ Đồng Tâm 71, sau khi được báo chí Anamta đi một đường quảng bá phước thiện và đặc biệt nhờ 2 Đài truyền tai, truyền mắt ráo riết phụ đề dài dài như công trình sáng tạo vĩ đại của Tổng thống phu nhân Giao chỉ quốc, thế rồi vào buổi sáng đẹp trời hôm tuần qua, Hội chợ đã được bàn tay tuyệt vời nhất từ Bà TT Thiệu đích thân đến âu yếm cầm cây kéo cắt băng khai mạc, trước sự hiện diện của đông đủ các yếu nhân trong guồng máy nhà nước cùng một số mệnh phụ có chức phận đương thời như Bà Thừa tướng Khiêm, Bà Nghị trướng sáng vườn cau, tước mát vườn chè v.v.

Phải công nhận trong mấy ngày đầu, Hội chợ đã thu hút được con số khán giả kỷ lục tới chiêm ngưỡng Chung quanh địa điểm dẫn vào hội chợ, xe cộ tắc nghẽn, rừng giai nhân với những mode thời trang sắc sảo, đủ màu đủ kiểu, khoe đùi, khoe ngực, khoe mông đã lần lượt đi nhau tiến vào Hội chợ như thác lũ. Bên cạnh hình ảnh đó, như thường lệ, các đảng Hồ bôn thuộc Đảng Dùi Cui được kể như có nhiều việc làm ra rít. Nhưng muốn làm gì thì làm vẫn không tránh khỏi những trường hợp đáng tiếc xảy ra, đó là tình trạng một số Hippy, du đảng từ các chốn giang hồ đổ về, trà trộn vào đám đông, lợi dụng để nhiều trò rất khốn lịn như tọc vẩy, tụt quần, bóp nhũ hoa đàn bà con gái, thích đùa đòi nứi huê đang ra trước công chúng, rồi bọn chúng cùng nhau cười tởm khoái tì, đấy là chưa kể một lũ nhóc còn giết đồng hồ, bóp xách tay của khách tứ phương trên đường đi xem Hội chợ.

Tối chúa nhật vừa qua, trời Saigon tự nhiên đổ xuống trận mưa khá nặng hội, mới có 9 giờ hơn, Ban tổ chức Hội chợ đã làm một việc hơi nhảm là từ chối không bán vé vào cửa, viện cớ vệ hết sạch khiến hàng ngàn người phải ra về dưới cơn mưa tí tách, nhiều thiếu nữ trang điểm lộng lẫy, phơi bày hàng họ, trông rất lên cơn sốt vì chịu không thấu cảnh mưa tuôn là chả, khiến các em phải ú té chạy vào vỉa hè tìm trú mưa. Ấy thế là bọn nhóc bèn nhào vô kiểm ăn, tại trước cửa văn phòng hãng thầu RMK đường Duy Tân, đã xảy ra vụ 2 thiếu nữ thơm như mít, bị tụi chúng nó đụng chạm, ngắt véo hơi kỹ và cợt sát cần thân quá, chưa hết, chúng còn hít thuốc lá phun phê phê vào mặt, làm hai em bé cuối cùng, đánh chạy ra lộ đồng mắt, mặc dù trời còn đổ mưa.

Bây giờ, thủ đồ hôn ngọc Viện Đông lại sửa soạn đón mừng nhiều cuộc lễ lớn, trước hết là đêm Giáng Sinh, Tết Tây rồi đến Tết ta, tất cả những cuộc lễ này xét ra đều quan trọng cả, vì phố phường những ngày đó đều ngập xe cộ và làn sóng người tràn ra đi mua sắm hàng hóa, nhưng người đờ giả mua đồ thì ít, mà loại đi bán đồ để tâm mắt, biểu diễn thì nhiều, thành ra các đảng Dùi cui của ta lại có việc làm dở hơi tai.

Hãng năm cứ vào những dịp này, bọn Hippy choai choai lại một phen phóng xe chạy như bay trên các đường phố, nhất là bọn quái xế, bọn du đảng lưu manh coi những ngày đó như giỗ kỵ, mùa cỏ hờn, nên chúng sẽ xâm nhập vào đám đông để hành hiệp và dĩ nhiên hậu quả ra sao, khỏi cần nói đồng dài mọi người cũng đờ hiểu. Chỉ cần nhắc khéo Đảng Dùi cui, vấn đề an ninh trật tự công cộng liệu có biện pháp mới mẻ nào ngăn chặn không? chứ nếu năm nay mà cũng để tình trạng hỗn độn như năm ngoái nữa thì bản dân thiên hạ buộc phải chê các người là cái chắc.

Dù sao, việc bài trừ tệ trạng trên vẫn là thẩm quyền của Đảng Dùi cui, tuy nhiên, theo bọn C.O, việc chúng xông vào cướp của bọn lông lá mắt xanh, thì cũng nên cho huê cả làng, chỉ cần làm sao đừng để bọn chúng cướp của người bản xứ, nhất là từ nay tới Tết âm lịch, Hồ bôn rảng lên cho đàn ra đường đi chợ Tết khỏi phải phòng lo sợ bọn khốn lịn kể trên.

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠI

Tuần này em ru, không có sự gì thay đổi, thành phần Đề Chơi vẫn gồm toàn:

- Mùa Thu Chết
- Chơi Trò Mất Nước
- Lèm Bèm
- Đức Trần

ÔNG CỨU NGUY LẠI RA ĐI

HỎI: Mẹ sử André Cứu Nguy lại vừa xuất ngoại qua Thái Lan và Ba Lê. Đố biết chuyến đi này của ông ta có mục đích gì?

MÙA THU CHẾT: Đi với một sứ mạng do Đức Dzua giao phó, chắc là đi hòa giải, vì dạo này ông ta có vẻ mê hòa giải lắm!

CHƠI TRÒ MẤT NƯỚC: Không, hồi này ông ta phò Đức Dzua rồi, còn hòa giải cái nỗi gì. Đây chắc là ông ta đi liên kết để chống Cộng đến mai đây.

LÈM BÈM: Làm gì có chuyện ông Cứu Nguy đi liên kết chống cộng, mà ai thêm liên kết với ông ta? Đi Ba Lê, chắc là vì ông ta lại nhớ mùi dăm non rồi, sang đó mần ăn chút chút cho đỡ ghiền.

ĐỨC TRẦN: Ông này kiếm chuyện đi để đòi đòi la chứ quái gì? Hồi này đòi là đòi suất cao, lời vô số.

BAN GIÁM KHẢO: Trật hết. Ông ta đi với mục đích kiếm cái ghế. Có thể là ghế của ông Ngô Ngân.

SAO LẠI CHÊ PHÁI ĐOÀN CỦA ÔNG GIÀ?

HỎI: Một ông chủ tịch sách vở tiền bạc ở Nhà Hát vừa mới "đuổi về" không thêm tiếp phái đoàn của ông Già Gân. Tại sao lạ vậy?

MÙA THU CHẾT: Đuổi về là phải. Ai bảo ông Già Gân không chịu ngồi chơi xơi nước, lại cứ không đúng người đi?

ĐI NGƯỢC MÔN

TIẾNG KÊU THẤT THANH CỦA DÂN MIỀN TÂY

Dân chúng vùng 4, than trời không thấu vì từ ngày, có mặt lệnh của ông Tướng tư lệnh Ngô quang Trưởng chỉ thị cho các tỉnh nỗ lực mở chiến dịch Đồng khởi, quét dọn ào ào đợt thứ nhất là loại lính kiềng và tuần vừa qua, bước qua đợt II, là vô số lượt từ 18 đến 43 tuổi.

Có nhiên, nếu theo đúng tinh thần của lệnh trên thì quý hóa rồi còn gì? Vì theo báo cáo, tại hòa lính ma lính kiềng ở Miền Tây đã làm ngân quỹ thiệt hại 360 triệu đồng mỗi năm!

Song, lệnh thì đẹp! Mà cách thi hành thì quá xá lu bù. Nhất là, dân Miền Tây hiện đang vô cùng hoang mang, bởi cái chiến dịch cần quét, đến cỡ tuổi 43. Chuyện kỳ cục là... vì—dù dân chúng có xuất trình giấy hoãn dịch, miễn dịch, thế mà vẫn cứ bị quý quan hốt phây phây, viện lẽ "tinh nghi giấy giả mạo". Các nạn nhân bị tóm cò quảng về tạm giữ chờ phối kiểm với Saigon—giấy tờ đi tới, đi lui. Sơ sơ cũng hai tuần lễ. Thế là, thằng dân bị nằm "tu huyền" khơi khơi chờ được mạ thì má đã xung vũ vũ.

Lại nữa, có rất đông nạn nhân ở vùng sông Cửu Long. Vì đang đi xuống, ghe—mà đa số, ghe có gắn máy đuôi tôm trị giá cả vạn bạc, coi như cả nhà sống nhờ ghe máy đó—Thế rồi lúc quý quan bắt đi, ghe bỏ lại, và ngày được thả ra về, hỏi thăm các quan về cái "sản nghiệp" nuôi sống gia đình, thì... quan sẽ lắc lia lịa đáp tình bơ: "Người nhà nước đâu có đi canh giữ cho ghe

CHƠI TRÒ MẤT NƯỚC: Người ta lấy chân hạ bộ của Đức Dzua chứ đầu phải của ông Già Gân. Ông già có "mết bu" thì cứ mết, sợ quái gì?

LÈM BÈM: Chơi thế thì bị mất ông Già quái Dân "độc điên" lúc này lộng thật!

ĐỨC TRẦN: Người ta nghe theo Đức Dzua thì còn có đớp, chứ lịch sự với ông Già đâu có ăn cái giải gì.

BAN GIÁM KHẢO: Chơi Trò Mất Nước và Đức Trần cùng đứng, chia đôi điểm: mỗi toán 3 điểm rưỡi!

ĐỨC DZUA MẶC ÁO GIÁP?

HỎI: Báo Express mới loan tin "Đức Dzua Annam bắt đầu xài áo giáp mỗi khi xuất hiện trước công chúng. Có thật vậy chăng?"

MÙA THU CHẾT: Thật chứ sao không? Lúc này các Đức Dzua chống cộng đều mặc áo giáp cả rồi, như Dzua Cú Sấm Phác Chính Hy Dzua Tiêm La Thích Đi Cà Chọt. Thời trang "Royal" của những năm 71-72 đấy!

CHƠI TRÒ MẤT NƯỚC: Đừng có nói Đức Dzua. Ngay đến các tôi trung trong triều cũng sắp được phát áo giáp đầy đủ cả đấy. Thời buổi này lên xôn, cần tặc vô áy này, mặc áo giáp có nặng một tí nhưng rủi có bị chọi đá hay cà chua cũng đỡ đau!

LÈM BÈM: Làm gì có áo giáp nào chống lại được những mũi dùi về tư tưởng? Chắc là báo tây họ muốn "khởi hải đen" cho đỡ buồn, chứ nước ta bình định xong tới 99%, Đức Dzua cần gì mặc áo giáp?

BAN GIÁM KHẢO: Lèm Bèm có lý: 5 điểm. Các Toán kia chỉ được cái nghe theo tin đồn vô căn cứ, sai toét tõe loe.

CÓ NÊN CHO "NHỐT"?

HỎI: Lúc này có mấy ông nghị ngòm Đò Thiêng zô hào Nhà Nước cho "nhốt". Quý vị thấy nên hay không?

MÙA THU CHẾT: Nên lắm chứ. Tham nhũng và gian thương hiện đang chít đống tiền bạc cao như núi. Phải cho họ "nhốt" để họ có chỗ vớt tiền qua cửa sổ chứ!

CHƠI TRÒ MẤT NƯỚC: Phải đấy, làm thế còn tỏ ra xứ Annam nay đã thanh bình, đã bình định được 99 phần trăm. Chứ nếu cứ bắt khặc khặc mãi, thì giới họ nghi chết.

LÈM BÈM: Không được. Các chiến sĩ đang chiến đấu gian khổ bên Cẩm bù chia, lẽ nào ở hậu phương ta lại nhẩy nhót tưng bưng? Làm như thế anh em họ buồn đấy!

ĐỨC TRẦN: Ủi đơ! Miền võ được tí tiền cơm cho anh em họ tiêu tết là được rồi! Dân áp phe cũng nhờ vụ này có được chút cháo. Đòi ba bên cùng có lợi tội gì không làm?

BAN GIÁM KHẢO: Toán Lèm Bèm chỉ được cái lý thuyết suông. Ba toán Mùa Thu Chết, Chơi Trò Mất Nước và Đức Trần rất thực tế, mỗi toán 1 điểm rưỡi.

KHẤU LƯƠNG CỦA LÍNH?

HỎI: Mới đây có 4 ông Dân biểu Nghị sĩ ra tuyên ngôn đòi khấu trừ lương lính 3 bỏ mỗi tháng thay vì 1 bỏ như hiện nay. Đề nghị này có đáng nghe theo chăng?

MÙA THU CHẾT: Đề nghị này tuyệt vời. Hai bỏ đối với một quân nhân thì ăn nhảm gì, bất quá chỉ đớp được 2 tờ phở, hoặc đi một chầu xi nê. Đảng này giao cho ông Tổng giám đốc Ba Tàu ông ấy làm phép biến thành bin đình, xe hơi có phải lợi hơn không?

CHƠI TRÒ MẤT NƯỚC: Rất tán thành. Binh sĩ của ta cần luyện tập thất lưng, bụng bụng cho nhiều vào, chiến đấu còn dài mà. Để họ có dư tiền, ăn xài phung phí, họ mắc cái bệnh hưởng lạc, tinh thần chiến đấu sẽ kém đi.

LÈM BÈM: Thi im đi mấy cha gia nô vô tư cách! Mấy tí bạc khấu trừ trước đây hiện giờ chẳng biết vào túi đũa nào, lại còn đòi khấu thêm nữa. Bộ định lột đến cả cái khố của lính hả?

ĐỨC TRẦN: Tiền đâu thì còn đó, đừng có nóng, số sách đảng hoàng mà, không có mất đâu. Người ta chỉ mượn đỡ tiền của anh em để kiểm soát chút đỉnh chứ không ai giật đầu mà sợ.

BAN GIÁM KHẢO: Một lần nữa, ba toán Mùa Thu Chết, Chơi Trò Mất Nước, Đức Trần tỏ ra rất "án đơ", mỗi toán 1 điểm rưỡi, Toán Lèm Bèm quá bị quan bị khấu trừ 2 điểm.

máy của mấy thằng dân ngu cu đen". Thế là chỉ còn nước khóc dòng... kêu không thấu đến Ông Trời!

Tướng Chương nổi danh là mẫu người sạch và biết lắng nghe nguyện vọng của nhân dân. Rất mong ông lưu ý đặc biệt cái thảm trạng kể trên. Vì khi cần nói lòng thông thì Tướng quân cũng thừa hiểu là, vì dựa vào lệnh cần quét tưng bưng nên—mấy người hữu quyền cứ thẳng tay vô con nhà dân đen, tưới hạt sen, mà mục đích công vụ thì ít, trái lại nhằm "đớp" của dân cái xuống là có ngay mớ bạc xài ngon lành.

Trong dịp viếng Miền Tây, Con Ong bị nghe dân kêu ca tathán quá xá—phần lớn người dân rất ghê tởm, cái tội tham kích gì đó mang danh P.R.U—do Mèo chỉ địa và chỉ huy bọn này gồm các phần tử ô hợp bị luật pháp truy nã bèn chui vào P.R.U để làm bậy gây tai tiếng cho quân đội ta!

Với 3 chữ P.R.U—thằng dân cứ nghe thấy là tề cả ra quân rồi—Họ xâm nhập ban đêm bắt người khỏi cần giấy tờ, lệnh biện lý.

Với P.R.U, chỉ cần có hành động được mô tả là "tinh nghi thân cộng" thế là cuộc đời đi đứt trong khám tối... không có ngày về!

P.R.U bắt rồi là không có vụ đưa ra tòa. Đánh hộc bỏ ra đặng mồm may mà chưa chết thì ráng mà đi nằm an trí theo quyết định của ủy ban an ninh T...

Một lần nữa nhìn danh toàn dân đồng quê khốn khổ Con Ong đề nghị Tướng Trưởng nên đặt thành vấn đề về cái nhóm bất nhân mang danh P.R.U một cái bào thai do bọn Mèo mần ra và đang nuôi dưỡng.

NGƯỜI CÓ TRÁCH NHIỆM VỚI LỬ TRẺ VÔ TỘI NÀY

Tuần rồi, đọc 1 mẩu tin xe cán chổ đáng trên nhyet trinh, bọn C.O mặc đầu toàn dân nham nhờ nhưng đũa nào cũng lệ rơi thánh thốt suốt gây cảnh ngập lụt tại tòa soạn. Tin đăng chuyện 1 thiếu phụ có chồng đi lính đồn xa, đờng lương quá ít ỏi mà vật giá ở thời buổi kinh tế mùa thu thì leo thang. Ầm ầm khiêu đàn con thơ dại của bà không có cả tiền ăn sáng nên bà đã mượn tạm liều độc dược để trốn tránh nợ đời, tin cũng cho biết thiếu phụ nọ đã hoàn toàn toại nguyện, nghĩa là bà đã được chết, vĩnh viễn không phải lo đến đồng gạo đồng mằm ở c' i cõi đời khốn lịn này nữa. Chỉ tội cho đàn con nhỏ dại của bà, từ nay bơ vơ biết nương tựa vào đâu mà sống? Bỏ chúng còn lo đánh giặc miền xa, họ hàng đâu có nhưng chắc cũng chả mong gì nhờ vả nổi. Bởi vậy bọn C.O bèn nghĩ ngay đến một người, một nhân vật có trách nhiệm gián tiếp với lũ trẻ vô tội này. Người đó không cần nói ra chắc ai cũng biết ngay là ông tác giả của cái gọi là biện pháp kinh tế mùa thu sâu này vậy?

MÌ HAI CUA XANH

- Đủ các sinh tố • Vừa rẻ vừa ngon
- Vệ sinh bảo đảm • máy móc tối tân
- Để lâu không hư

V.N. Liên Hiệp Thực Phẩm Cty Sản Xuất

Tổng đại lý: hãng KHÁNH PHONG

17, NGUYỄN VĂN THẠCH CHOLON — ĐT: 37.624

Tướng ông lột trần tướng bà quát ba toong vào đít!

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

kép hát vờ bò lạc nhằm phải thợ chọi

Nguồn tin của đài phát thanh đèn đầu lạc, vừa phỉ ra rằng: kép đẹp Minh Vương, kẻ được mô tả là rất "ăn khứa" với liền bà con gái khoái cái lương sàng xê, mới đây, nhân chuyến trình diễn tại Gò Vấp, chàng đã bắt được 1 con bò lạc rất thơm tho, và cứ y hệt là thành phần nữ sinh có đủ hóa đơn và thẻ đảng bộ đảng hoàng. Em bé đi coi hát và mẹ kép M.V như điệu đờ,

ngược lại, khi thấy em quyến rũ thấy con đi mẹ, chàng bèn đáp lại rất sốt sắng sự ngưỡng mộ, bằng một quả ăn nằm, có đủ cả màn du dương âu yếm. Vì thấy bò lạc sắc mùi nữ sinh trong trắng— cứ như là gái trinh nữ, còn nguyên giấy bóng kiếng, chưa hề bị đời bóc tem,... lại thêm, nghệ thuật làm tình, sao mà mê ly, ngọt thỏ, tức ngực muốn chết lịm đi trên bụng em. Kép đẹp

bền xúc động ra mặt, và liền nôi máu hào hoa phong nhã, cỡi phăng xi lô, cái giấy chuyển vàng có tới 5 chỉ vàng tây lặn, để gọi là tặng người đẹp— thay cho lời hứa hôn chính thức.

Sự thật, nàng đâu có ác ý lường gạt chàng! Nhưng chàng đã trót yêu mê, si đắm quá cỡ thợ mộc trời, nàng đành cảm lạnh ngày đêm chờ ai tới dón đi xây tổ uyên ương. Nhưng, trời cao lắm chuyện trớ trêu, để cho MV nhà ta, thỉnh linh, trong một buổi chiều nôi hừng, chàng lại ghé Gò Vấp, để ném thứ 1 em chơi bời, thì chêng đét oi, chàng lại đụng đúng em bò lạc nữ sinh đêm nọ!

Dù vậy chàng vẫn kiên ngang hứa rằng nhất định, sẽ a la sô đề xông vào chuồng chó, cứu thoát đời hoa, cho tròn lời hứa với ai kia? Song, từ đó chàng cho nàng "ăn thật thỏ", và đi 1 trường "quả đào", bỏ rơi em bẽ bàng ôm mối sầu tương tư hơi nặng, cũng dịp lễ nữa, nếu chàng vẫn cương quyết "phủ linh" thì em sẽ đi thẳng ra bãi tha ma Gò Vấp, và không quên gọi lại đôi lời, nhắn với ông có rằng: Em chết với kép đẹp M.V...
Nguy to rồi đó, anh kép Quỳnh kia ơi!

một ông Tướng hận bề trên trút phần nợ vào đầu cấp các ké!

● Lính cực quá rồi cụ ơi! Xin cụ về nhà thương nghĩ xả hơi làm phước...

Anh em Con Ông vừa làm 1 quả chớp nhoáng bay vòng ro tinh, để nghe lính nghèo, dân đói than trời... trong đó, có vụ 1 Ông Tướng, đang được ngồi chơi soi nước... suối ở Pleiku, đã vì hận bề trên, mà trút cảm hờn vào thuộc cấp quá tr tàn bạo!

Người ta kể rằng: mở màn là Ông nổi khùng với Bà Tướng, lính gác nhà Ông 1 sao dữ dằn này, đã phải bỏ trốn, để giờ đây thay thế toàn là lính Ka Răng Căng Tai. Vì anh em không thể chịu nổi cảnh thương tâm khi Ông Tướng lên cơn điên lột trần bà Tướng rồi để ra đánh cả chục ba toong vào đôi mông nung núc những thịt là thịt! (cam đoan chuyện chính xác 100% có đủ thời gian, giờ và địa điểm).

Vụ thứ hai, hiện còn đang được dư luận xam xi, với nhiều bất nhân, vì... có 1 ông lão già nua, mắt gần như lòa, năm nay 64 tuổi, có con là đại úy T. phục vụ dưới trướng ông Tướng hồi trước, ông già khôn khéo này mắc bệnh hít tã phe, vì nhớ con làm đến chức quan ba lặn, ông già mò đến đơn vị thăm con, và ở thời buổi ma túy đang bị triệt hạ tại Pleiku. Ông già tự phòng thân nên đã mang theo bộ đèn "poóc ta tip" nhỏ xíu, rồi... rúi ro, bị ông Tướng vồ được. Ông nổi điên, bắt ông già, đứng "gác đờ bu" giữa trời nắng, để cứ tã, mà hai quả tã ở đây lại, gồm tay phải là cái dục tẩu, tay trái là cái bàn đèn. Ông lão sùi vì ức, còn đứa con đại úy thì khóc dòng vì nhục.

Riêng về lính tráng, kể cả sĩ quan, đừng ông là trốn thấy mẹ, vì lý ra ở vùng heo hút, áo quần không được tề chỉnh là ba toong ông vụt

như mưa, trút vào mình chiến sĩ ta đã đói gầy, lại ăn đờm no nê, vì ông Tướng khùng, đau khổ thấy bà cố nội!

Chuyện tức cười nhất, là... vì tự biết thân mình bị mời đi chỗ khác chơi, tuy ở Pleiku, có ông 3 sao đã thông cảm cảnh tướng lãnh bị ngồi châu rìa, hít thuốc vật là đau khổ lắm rồi, nên ông 3 sao, cũng làm lơ gọi là... chia sẻ cảnh xui xẻo, của người bạn già xấu số về đường công danh binh nghiệp. Thế nhưng, ông tướng khùng lại chơi trêu luôn cả với xếp lớn, bằng cách, khi thấy tướng 3 sao, đi ở phía sau, Tướng 1 sao cứ phe lờ như điếc, để tướng 3 sao lặc đẹo hít bụi, đểch cho xếp vượt lên trên xe mình. Người hiểu chuyện đồn rằng: từ sau ngày mất chức tư lệnh Mũ Xanh, thay cho tướng Quảng ông tướng có cái tên của đất Lam Sơn, nơi đây binh của Lê Lợi, đã có vẻ hận đời và thù tất cả, thừa nay ông vẫn nổi tiếng là tay nhà binh nóng nảy nhất nước. Hồi còn ở Diệm, tướng LS được đời biết đến nhờ 1 màn bợp tại cố vấn Mèo. Sau này cái máu Trương Phi cứ ông vẫn còn nguyên vẹn! Nhưng ông chỉ nổi điên với bọn có hạng, mà lỗ lã, còn với anh em chiến sĩ cấp hạ tầng thì ông luôn luôn được họ ca tụng là binh dân, cởi mở, thích gần lính và thương lính. Hồi ông làm tư lệnh phó BK Thủ Đức, lính tráng đánh lộn với Mèo. Cha nào thắng... hào hùng đập cho Mèo bở máu mồm thì ông khinh lệt và che chở. Còn Chú lính nào đánh nhau với ngoại kiều mà bị thua chạy, thì ông quát cho vài chục củ.

Nếu chỉ có thể thì quý quá rồi. Ngày nay bản tính ông đã thay đổi hẳn. Người ta cho rằng ông đã bệnh hoạn vì bắt đặc chí và quá hận cho số mạng đen như mồm chó của mình! Ông vốn đeo lon Quan Năm từ hồi 1963 — nay mới là chuẩn tướng lại ngồi... ở cái ghế không lính không quyền — Có thể vì vậy ông thành khùng.

nhà nước độc quyền đọc C.O.

Số báo Con Ông 194 trong tuần lễ từ 16 đến 23-12 đã được nhà nước có nhã ý mua đứt để độc quyền đọc. Do đó, số báo này đã không tới được tay bạn đọc trên toàn quốc. Đây là điều ngoài ý muốn của bọn CO, xin quý vị thông cảm. Vì nào cần có số Con Ông nói trên, xin cứ liên lạc trực tiếp với ông nhà nước.

cây ca mắc giá nhất nước tải giá

Dân biết ăn chơi Saigon, hẳn chưa quên, vụ tang tóc và cũng bị thảm mà nạn nhân là ca sĩ Elvis Phương, đeo vợ đi chơi, rồi gặp tai nạn, vợ chết tức tức trời ngay trước mắt chàng. Từ buổi, nàng nằm sâu dưới lòng đất lạnh ngắt, chàng luôn đeo trên ngực mảnh khăn tang và dượng như, mỗi tối, khi vì nghiệp cầm ca phải hành nghề, chàng vẫn gói vào tiếng hát niềm đau tốt cùng của cảnh người góa vợ quá trẻ...

Thế rồi, chỉ trong vài ngày mới đây, giới ăn chơi lại nghe tin, có ông chủ tiệm hột xoàn bự nhất nước ta, ở Chợ Cũ, đã ngưỡng mộ cây hát mắc giá nhất nước, và ông đã quyết tâm lượ rề hiền, cho con gái cưng của ông là nàng họ Trần, tên XM, tuổi vừa tròn đôi chín, lại mới bắt được cái bằng tú tài Tây. Vòng eo rất đúng kiêu, vòng

ngực cũng ra gì với núi sông. Nàng lại có sở thích độc đáo về âm nhạc, riêng tiếng hát thì trước đây, khi em còn bé tí teo, em vẫn tôn thờ Phương là thần tượng. Cũng trong tuần qua, tối nào em bé, cũng có mặt dưới hàng ghế khán giả để nghe Phương trình diễn, đi cạnh nàng có cả Ông Pa pa... Rồi! thế là, kể như 97% phây 3 rưỡi là Phương sẽ tải giá là cái chắc. Đản ông góa vợ mà quá trẻ, đã thêm bước nữa đâu có tội tình gì? Thật là, nước chảy chỗ trũng, đã giàu sẵn, lại tài hoa, lại rơi đến bõm 1 phát vào đúng mỏ kim cương hột xoàn. Tương lai thấy mà chói lóa đầy rẫy châu báu ngọc ngà, lại thêm cả người ngọc 18 mùa xuân. Tang tóc sẽ dần mờ nhòa khô đau, rồi cũng phải trôi qua, để... sửa soạn đi tìm phở rề và chuẩn bị đóng vai chú rề lần thứ hai trong cuộc đời đào hoa tốt số ấy!

Y. K. C. O.

GÂY ÔNG ĐẬP LUNG ÔNG

Ông nghị cực Nguyễn tấn Khang vừa lên tiếng đề nghị chính phủ nên cho phép các vũ trường, nhà hàng được phép tổ chức khiêu vũ trong thời hạn 1 tháng để giúp quý cho Cây Mù Xuân Chiến sĩ năm nay.

Theo ông nghị trên, nếu cho hoạt động thì mỗi vũ trường sẽ đóng thuế cho nhà nước khoảng 2 triệu. Saigon Chợ lớn có 40 vũ trường, nhà nước sẽ có ngay 80 triệu một cách dễ dàng. « Đây là một cách lấy tiền dân nhà giàu dễ nhất vì giới nghèo thời buổi cách mạng Mùa thu này làm gì có tiền vào vũ trường! »

Thật ra, những điều ông nghị cực cho là sáng kiến độc đáo của mình, mọi người đã nghĩ đến từ khuya, còn nghĩ hay hơn nữa là khác. Nhưng cho đến nay, số đi các vũ trường không được phép hoạt động là vì nhiều lý do, trong đó có lý do chính đáng nhất là mọi người, dù là dân nhà giàu đi nữa, cũng không được quyền nhẩy nhót, ăn chơi phê phỡn trong lúc đa số dân chúng đói khổ, nhất là các chiến sĩ đang phải ngày đêm chiến đấu gian khổ ở chiến trường. Các chiến sĩ sẽ buồn tẻ khi nghĩ rằng họ phải hy sinh, phải đổ máu ở chiến trường để cho có những kẻ ăn chơi, hưởng thụ ở thành phố.

Có lẽ ông nghị cực đã rõ điều này hơn ai hết, và thời gian một tháng mà ông đề ra chỉ là một cái cớ để giúp cho việc mở vũ trường được dễ dàng mà thôi. Có khi chẳng cần một tháng, chỉ cần 1 ngày cho phép mở vũ trường là bọn con buôn đủ mừng rồi vì chúng sẽ dựa vào đó để mở vũ hạn định.

Còn lý do "móc tiền dân nhà giàu" mà ông nghị cực tưởng là hấp dẫn, thật ra nó cũng chỉ là một hình thức như mỗi cho việc xin mở vũ trường của ông Khang. Trước hết, bọn nhà giàu ở đất nước này, không dễ gì mà móc túi được họ. Mà dù có móc được chút ít thì cũng không đủ bù với những cái hại việc mở vũ trường gây ra: Đầu độc tuổi trẻ, tạo thêm chiếc hồ ngăn cách giữa giàu và nghèo trong xã hội, gây ra những bất mãn, bất công đối với những chiến sĩ đang phải chiến đấu gian khổ ở tiền tuyến. Đó là chưa kể tới cái hại: các đảng tai to mặt lớn ở đây sẽ lại càng tham nhũng, ăn bẩn hơn để có thêm tiền đi du hí.

Tuy nhiên, theo bọn Con Ông, để "đi độc trị độc", nhà nước có thể cứ cho mở cửa vũ trường lip ba ga, không cần phải hạn chế một tháng, nửa tháng gì cả Cho mở vũ trường để xem có thu được ngay 80 tề cho CMX chiến như ông nghị cực quảng cáo hay không, đồng thời cũng để "luộc" những anh ngoại quốc đứng mở và nhà giàu dư thừa tiền bạc mà không biết làm gì. Hy vọng sẽ trảm bớt 1 phần "lỗ hồng" Ngân sách Quốc Gia; để cho người dân phần nào cảnh sru cao thuế nặng.

Ngoài ra, cho mở vũ trường còn là dịp để các đảng tai to mặt lớn nhón chường mặt ra cho bản dân thiên hạ đều biết. Đó là chính sách "đi độc trị độc" hay "gây ông đập lung ông" vậy!

NÓI LÁO mà chơi

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn đưa lất phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

NÂNG BÌ KHÔNG TRÚNG CÁCH BẰNG MƯỜI BÓP BÌ

Mấy anh hội đồng tỉnh Thừa Thiên thấy mẹ. Chuyện không đầu bồng đuôi ngựa 3 ông Tướng khu 1 ra nhét vào tay mỗi vị một miếng đất làm nhà. Các thầy cứ làm như từ thừa nào đến nay các Tướng cóc có miếng đất cắm dùi không bằng. Lính tráng, dân ngu ku thậm mà được mấy anh nâng và hứng như rủa thì chó đã có vảy lãnh đen Ông Tướng xếp Khu một sau khi thấy danh dự và sĩ diện mình cũng như hai chiến hữu bị «bê» đã gửi văn thư từ chối. Nghe đâu, văn thư chỉ là một tờ giấy mà có sức ngàn cân, đập vào những cái mặt mệt nằng hoảng đến tối tăm. Tội nghiệp.

Thì ra, trong cái xã hội nằng nặc mùi chó đẻ này, chỉ những bọn không ra cái quái gì sốt cả như những anh đại diện (lớn cũng như nhỏ, trung ương cũng như địa phương) đều có cùng 1 tư cách như nhau. Dân đen thật sự còn khổ dài dài.

Từ cái sự đẻ ngựa con nhà người ta nhét đất vào tay, bọn Con Ong bồng tim ra được một bản triết thuyết đó là :

— «Nâng bì không hạp thời, không trúng cách thì ép phê ngược mạch ghê lắm. Có thể khiến kẻ bị nâng tầu hỏa nhập ma mà thác».

Anh Chủ tịch Hội Đồng Thừa Thiên tiểu quốc có nhẽ nên vô Saigon thụ huấn những bài học nâng bì nơi Bà Đạo sư to ít năm thì may ra mới đủ công lực múa may quay nồm.

Có một vài thằng thối mồm đã bình cái vụ «bê» Tướng bằng đất ở Khu I sớ dĩ có là vì cách đây chưa lâu, quý phu nhân Chủ tịch, vì bệnh nhảm tay đã nâng nhẹ đồ tặng phẩm cứu trợ nạn nhân thiên tai Hester. Nay lấy miếng đất làm quà để xá bài hầu tính chuyện làm ăn khác.

Bên bắt chước Vi Tiểu Bảo chửi rằng :
— «Tò bà nhà nó. Chó đẻ thiệt.»

CÒN NHIỀU HỨA HẸN

Mấy đêm rày, trời càng vào khuya càng lạnh. Ôm cái him già chán bỏ đời bèn quay ra bắt đài truyền thanh Saigon nghe tin. Thỉnh thoảng lại được các giới chức tuyên truyền ăn công đọc những khẩu hiệu về tiết kiệm và tự túc. Câu nào cũng hay, văn chương kêu sang sảng. Chữ nghĩa thiệt phì nhiêu. Tuy nhiên, có mấy câu cứ mỗi lần nghe xong lại thấy giật nảy mình, đó là khẩu hiệu dành cho «những biện pháp kinh tế tương lai». Bỏ mẹ, thì ra hầy còn à? Vậy mà cứ tưởng chỉ một quả «Thu Chiến Trường» là rồi.

Như đã lập ngôn, bọn Con Ong vốn ủng hộ thật tình mọi chủ trương, chính sách của Nhà Nước đưa ra nhằm làm no dân đen. Thành thế, đồng thanh hô nhón mà rằng :

— «Còn nhiều chính sách mới nữa xin cứ cho trình làng. Một quả cách mạng chưa đủ ta làm quả nữa. Thường thường, quả thứ nhất ít khoái. Nó hay với vãi. Chỉ từ quả thứ hai, thứ ba trở đi mới tuyệt, mới run rẩy, mới thống thiết, mới mê ly, mới rung rợn. Vậy, còn chờ chi nữa? Hừng đã sẵn có, ta làm đi thì vừa. Ấu đó cũng là một món thưởng Xuân con Chuột?»

TV SAN BẰNG... BẮT CÔNG LƯƠNG BỔNG

Quý vị bộ lão của gánh Cầu Mống được đặc cử với số phiếu của cử tri toàn quốc, oai như Tổng Tông ấy, trong khi các đạo kép của nhà hát Tây chỉ cần số phiếu của cử tri địa phương tỉnh là được quyền thơ thới hân hoan làm... cha mẹ toàn dân rồi.

Ấy vậy mà ngay trong Cuộc Hội lại có một sự chênh lệch về lương bổng giữa đạo kép Nhà Hát Tây và Gánh Cầu Mống, vì mấy đạo kép nhà Hát Tây đã khôn lỏi từ nhiệm kỳ trước, ý đồng hè nhau tự lên lương mỗi nhóc đến 135 xấp lặn trong khi bộ lão của gánh Cầu Mống hàng tháng rủa thảm khi ngựa tay nhận lương chỉ lối 80 xin.

Ngậm bồ hòn làm đắng cả mấy niên, năm nay, nhân vụ Cách Mạng Kinh Tế Mùa Thu... chết các bộ lão Gánh Cầu Mống không bỏ lỡ cơ hội bằng «dàng» ghi «tứ suy» vào ngân sách 72 cho lương mỗi vị bộ lão tăng lên 135 xin cho bằng đạo kép Nhà Hát Tây để «san bằng bắt công xã hội.»

Trước khi làm phúc thiện cho dân dân thiên hạ, các cụ bộ lão tự làm phúc thiện cho mình trước, đúng như sách vở đã nói «charité bien ordonnée commence par soi-même», và vụ «phước thiện cho mình» này đạo kép Nhà Hát Tây đã làm từ kỳ trước và hiện giờ đã thành quyền thụ đắc rồi.

Ấy thế mà, tội nghiệp cho các cụ bộ lão, kép «Đề vi Rồng» của nhà hát Tây lên giọng thương dân tình trước lương giới Cách Mạng Kinh Tế Mùa Thu «Kênh si po» mấy cụ Gánh Cầu Mống đau điếng.

Và đây là lời vàng ngọc của kép Đề vi Rồng : Thương viện với những bậc đại nhân quân tử thì nên tự xử chỗ đứng để tiếng nói quyền lợi xen vào TV như nhiều vị NS lên tiếng chỉ trích «gia nô» HV xâm lấn TV!

Ara thế, kép «Đề vi Rồng» đẽch phải vì thương nước thương dân mà chỉ vì... thù dza, trả đũa các mũi tên xuyên hông mà một số bộ lão háng tiết vịt «tách tách» xả láng vào nhà Hát Tây nhân vụ độc đến 3 tháng 10 đạo họ!

Kép Đề vi Rồng coi chừng nhanh nhẩu đởng mà sĩa dầy nhẽ. Bê nào thì khi «mết a lô» cái vụ lập Ủy Ban Điều Tra độc diễn 3-10, Gánh Cầu Mống cũng đã chứng minh thiện chí tuang cánh chim tìm về... đầu đường Thổng Nhất rồi đó chứ!

Chỉ còn chờ vài ba lần danh hoàn tất vụ hợp tác ngon lành nữa là Phú đầu Rồng sẽ trôi giòng bài Lý Ngựa Ô ngay :

A a...a, đưa nằng... Ta đưa nằng, ta đưa nằng về... Dinh!

oOo

CÂY MẶT NHÂN

Mấy hôm rày đi đâu cũng nghe người ta chuyện lại lời than thở rất lâm ly của cụ BL rằng cái «du» linh được trị bệnh liệt dương tại rừng Chí Linh Vũng Tàu từ bốn niên qua «phủ Đầu Rồng» chỉ dành độc quyền cho cụ BL gọi là để dưỡng già gõ búa cách vô... tâm và kại công thành danh toại, môn linh được này sẽ được ban cho cụ BL độc quyền... làm giàu để trả ơn.

Nào đề đầu kỳ này con Cá Bần Ý cỡi trâu, húc cụ La Bướng văng tung, người ta thấy cụ đã hết xài bèn la làng cái vụ linh được liệt dương làm cụ mất mẹ cái độc quyền hết bạc.

Đời là thế. Cụ BL than thở như vậy!

Một hộ vệ viên của Cụ ở Phước Long học lại rằng theo sự tiết lộ của cụ BL thì việc cụ chịu nổi chiếc xe đò Bửu Hiệp mấy niên liền đêm bảy ngày ba đầu có phải nhờ Củ Sím của cụ Phác, đánh lạc hướng canh tranh để bảo toàn bí mật đó chứ! Sự thật là nhờ linh được Chí Linh đó. Lá nó giống lá khế, có củ nữa, giống củ cà rốt, và dài đến hơn... «oa mét» lận! Kinh khủng chưa? Chỉ phải cái đấng của nó uống vào đấng thấy mẹ nên suốt bốn năm liền không bao giờ thấy cụ cười, lúc nào mặt cụ cũng nhăn vì vị đắng.

Linh được này được cụ BL hí hửng bật mí với nằng Bửu Hiệp rằng cụ đặt cho nó cái tên là «cây mặt nhân».

Tại nhà báo xí xọn nghe ba chớp ba nhoáng về viết rằng cây linh được này tên là cây Mặt Nhân. Khiến cụ BL không nhận được cười bèn cố rặn ra mà cười... nhưng rặn thế nào thì bản mặt BL cũng là... Mặt Nhân!

nhỏ
lông
báo

TRÒ HỀ NGÂN SÁCH

Kể từ thứ năm tuần này tại nhà hát nhón Giao Chỉ lại diễn một màn đại hài kịch tựa đề «Ngân sách quốc gia 1972».

Cứ mỗi lần vở tuồng này được đem ra trình diễn là một lần khán giả được dịp phê bình & kíp đạo kép đoàn Hạ bộ với những thành ngữ thông dụng nào là bọ chó múa bắc, đánh bùn sang ao, hò voi bản súng xây v.v...

Thật thế, hề màn được kéo lên là y như rằng các cụ non thì đưa lăm múa rối, có cụ nhìn vào cuốn ngân sách thấy những con số chỉ chít muốn n' đơm đóm mắt chẳng hiểu mỗ tề át giáp gì cũng lên sân khấu phùng má trợn mắt bốc xê la bútch. Có cụ không được một cơ quan nào đó thỏa mãn một việc xin xô áp phe lợi dụng cơ hội trả thù đã kích vung xích chó, có cụ muốn lấy le với cử tri đòi tăng chỗ này cắt chỗ kia. Tất cả cụ nào cũng cứ làm y như là bố con chó xôm, rút cục chẳng đi đến cái thế giới n' o cả, những tờ tài nạm, tái gấu Hành Pháp đưa sang thế nào thì các cụ cứ thế mà nuốt, các cụ có xào nấu thêm mắm dặm muối thế nào thì rồi tờ phở vẫn là tờ phở.

Đôi khi các cụ còn làm công cụ cho Hành Pháp để gây áp lực với một vài cơ quan Hiến định, như năm rồi cắt giảm ngân sách của Tối Cao Pháp Viện chỉ vì ô. Thẩm Phán Trần minh Tiết làm chủ tịch không đồng ca đúng nhịp với Phú đầu rồng hay cắt giảm ngân sách của Giám sát viện để chơi cái đòn «thắt chặt túi tiền» cho dễ sai để bảo nhưng Ngân khoản cắt giảm ấy đẽch phải để giảm thiểu sự đóng góp của dân dân thiên hạ mà đem sung dương vào mục chi phí chung để sau này các cơ quan kia phải năn nỉ ý ôi Hành pháp mới ban ơn làm phúc theo kiểu «donnant donnant».

Chửi cha đũa nào nói lão, năm 1971, ngân sách Giám sát viện bị cắt xén hết kinh phí đại tu bể và tân công tác thế mà một dãy nhà lầu bên cạnh trụ sở chính vẫn được lượm lượm mọc lên như thối thối các cụ non, Hành pháp không sồn ra thì chả lẽ các cụ Giám sát viện nhện không lẩn lương để tiền nói rộng cơ sở à?

Đặc biệt năm nay, trong màn lớp chuẩn bị sân khấu cho vở tuồng ngân sách cụ non Hồ Văn Xuân còn chơi một lớp giáo đầu gọi là «chó ghê có n' đàng đuôi», mấy phái đoàn bên Hành Pháp sang trình bày chi tiết ngân sách cụ không thêm tiếp mượn cơ không có ông già già háng sang trình bày ngân sách Phú Phó Tổng Thổng, không có ông Tổng Trưởng Cao văn Thân sang trình bày ngân sách Bộ Nông Ngư mục v.v...

Mẹ kiếp, trình bày thì làm cái chó gì không trình bày thì làm cái chó gì, đã bảo tờ phở nấu sẵn cứ thế mà ăn, còn lên mặt hách si sảng. Có giới thì đòi đức Dzaa sang giải thích ngân sách Phú Tonton với khoản mặt phí 400 triệu đi, có giới thì cho thẳng đin ngu ku đen này biết k nh phí 1 tỷ bạc phát triển kỹ nghệ lập nhà máy là n phần bốn được chấp thuận tài khóa 1971 nay để đầu làm gì đi.

Thôi ai can các cụ, luật ngân sách theo Hiến pháp hàng năm phải xong ở Hạ bộ chậm nhất ngày 30 tháng 11, năm nay các cụ để gần cuối năm mới đem ra làm món quà cho đin Annam giải trí trong dịp lễ no-en thì cơ ngân miệng đong tro cho xôm tụ để Bê Trên thương nếm tội lại sắp cho vào ngói trong liên danh độc diễn.

V CỬU SÙNG

HAI NGƯỜI CHƠI MỘT

Năm hết Tết đến này mà nhà thì sĩ gái để của chúng ta lại bị thối luôn hai cú thì quả là đau thiệt. Quả thứ nhất: con giai cụ chủ tịch Viện Âm sát đã minh danh tố cáo cụ Hương can thiệp mí lí Viện này để ếm nhem một vụ tham nhũng tại một công ty quốc doanh. Cái vụ này trắng đen chưa rõ, tuy nhiên cụ Phó Hương đã lên tiếng thanh minh và hăm sẽ đưa ông con giai cụ chủ tịch Ngô Xuân Tích ra trước tòa ông nhón, vậy thì phải đợi tòa xét xử ra rằng lúc f mới có thể rõ được.

Quả thứ hai cũng nặng kí lắm: nguyên là vào chiều 15-12, Cái Bang Hồ Văn Xuân, chủ tịch Ủy ban Ngân sách Hạ Bộ đã đui đi cò mấy phái đoàn của nhà nước ra khỏi cửa, cóc thêm tiếp, trong đó có phái đoàn của Phó Phó do ông Tổng thư ký hướng dẫn. Cái bang Xuân viện dẫn lý do là các phái đoàn f không đủ tư cách để nói chuyện mí Hạ Bộ. Phải là hàng Tổng trưởng mí được.

Đối mí vụ thứ nhất, Con Ong chưa thể có một thái độ dứt khoát. Bởi lẽ ông Ngô Xuân Thọ, một người đã có can đảm cùng mình, quyết nói chỉ đóc tờ sạch Hà Thúc Nhơn, cứ nhè toàn những thứ dữ để chọi, rất xứng đáng để cho quần hùng ngưỡng phục. Trong khi papa mần chủ tịch Âm sát viện, cu-danh mần Tổng Thống, nếu là một kẻ thuộc phường giá áo túi cơm khác, hẳn nhiên là dù không giàu có bằng mộng sử Nguyễn Cao Thắng đi chăng nữa, thì cũng chả có kém chi đóc tờ Bùi Kiên Tín về phương diện tiền bạc. Nhưng đảng này ông Thọ lại chỉ thích làm người hùng, nên cứ chịu rách bươm và gây thù chuốc oán tứ phía.

Con Ong từ trước đến nay vốn chủ trương diệt tham nhũng tới cùng. Vậy thì đối mí ông Thọ đã có tình đồng choé. Giữa đồng choé mí nhau ai lại nở hại nhau bao giờ. Còn riêng đối mí thì sĩ Trần v Hương, Con Ong lại có tình đồng bút. Chứng cứ là C O đã trích một câu thơ gãi háng và gãi đé của thì sĩ để làm đầu đề cho một mục trong tờ báo. Nên chí, đành xin phép cả đôi bên để xin được đứng ngoài nội vụ, làm một thứ khách bàng quan xem cuộc thoi nhau thắng bại ra rắng?

Đối mí vụ thứ hai thì cái sự hách xi xăng của Cái Bang Hồ Văn Xuân lại khiến một số anh em Con Ong khoái tí. Một đảng là gia nô hạng nhất, một bên là nhà nước hạng nhì. Kề tám lạng, người nửa kí lô.

Vậy thì bên kệ xác!

CUỘC THI ĐUA GIỮA 3 QUAN NĂM

Đã có một sự chạy đua về sự cướp bóc giữa 3 thành phố lớn ở nước Mít: Saigon, Đà Nẵng, Huế. Tại đất Thần kinh cổ kính, bấy lâu nay giới

đạo tặc lộng hành quá cỡ. Vừa mới chớp tối, cướp đã xông vô tiệm vàng vét sạch sành sanh. Các ông Nhân dân tự vệ cố gắng gồng mình lên chặn bắt nhưng bị bắn rớt quá đành phải ở rơ lui. Và cướp lấy đồ vượt sang bên kia sông, nửa đường lại bị nhà banh rượt. Chúng đèn quang lựu đạn lại. Nhưng trời có mắt, những mảnh lựu đạn dội lại đã khiến chúng bị banh xác chết tươi.

Tại Đà Nẵng thì cướp dùng cả xe cần trục kéo cửa sắt cho xập xuống rồi nhào vô khuôn hết các máy may và một lô các loại máy khác, đoạn kéo nhau ra về thơ thới hân hoan. Tuy vậy hầy còn là xoàng xĩnh. Một bọn vừa là ma cô vừa là cướp ngày còn dám tổ chức cướp giật cả vì tiền của lính Mẻo chỉ cách tư dinh của quan năm Nguyễn Ngọc Khôi có mấy chục thước. Lính Mẻo và cướp bắn nhau loạn xạ, dùng cả Colt 12 lần M.16. Kết quả: một lính Mẻo lăn cõ ra chết, và một tên cướp cũng bị ngóm củ tí.

Còn ở Saigon thì cái vụ trộm cướp dùng con đội và sà beng nạy cửa một tiệm hàng ở đường Nguyễn Huệ đã khiến cho dân Thủ đô phải ón xương sống. Những vụ cướp giật lại tái xuất giang hồ. Hơn bù kém, mỗi ngày có ít ra năm bảy vụ.

Xét ra thì cướp bóc ở Saigon giỏi hơn hai địa phương kia nhiều. Chúng chỉ cần đi ăn hàng bằng chân tay không, bần cùng bắt đắc đi mới phải dùng đến sà beng và con đội. Cướp bóc ở Huế tương đối thuộc và loại trung bình vì hầy còn phải xài đến thứ vũ khí giết người là lựu đạn. Còn cướp bóc ở Đà Nẵng thì tồi hết sức. Ai đời đi ăn cướp mà lí phải sử dụng đến xe cần trục dọn sạch hết máy móc của nhà người ta cứ y như là đi dọn nhà họ vậy. Rồi lại còn dùng cả súng ống để bắn nhau chí chặt nữa. Đà Nẵng chó đầu phải là Chicago của thế kỷ thứ 19.

Đố bạn đọc biết trong số ba ông Đại tá, ông nào giỏi nhất về phương diện giữ gìn an ninh trật tự?

L và C

L và C là cái của khí gì, khỏi phải mô tả dài giòng, đóc giả Con Ong hẳn cũng thừa biết. Nhưng ngoài cái của khí gì đó, hai chữ L và C lại cũng còn là cái chữ đầu của tên một vài nhân vật quen thuộc nào đấy, và hải nội chư quân tài, chắc cũng có thừa trí thông minh để đoán đúng phóc.

Do sự trùng hợp lí kì ấy, một đóc giả của C.O mông sử Tú Lờm trong một giây phút nổi hứng đã mần 1 phát thơ trào phúng sau đây để gọi là mô tả cái sự L và C,

L và C đều là Hạ Bộ
Đều nằm ngay gần chỗ "khoai môn"
Lại còn kẹp giữa đài non
Cỏ cây chỉ chít tới om một vùng.
L và C tuy không có mắt
Nhưng tìm nhau thì thiệt tài tình,
Càng đêm tối lại càng tinh,
Đánh hơi là thấy rất nhanh, rất cứ.
L mặt méo giống như tam giác,
Trán nhô cao rậm rạp nhiều râu,

Không tai, không mũi, không đầu,

Mồm thì dài dọc ăn tầu đồ tươi.

Khi ngồi xôm miệng cười toe toét,

Lúc đi thì lại lép nhép nhai,

Còn khi đứng đợi chờ ai,

Thì môi mím nghì chuyện dài phòng loan.

C lúc cứng như gang như thép,

Khi lại như lớp xẹp hết hơi

Miệng thì nhỏ xiu hồng tươi

Đầu mang mũ chóp, dưới hai đạn đồng

C đáng mặt anh hùng liệt sĩ,

Hễ thấy L, dưng khí phùng phùng

Khác nào con hổ mang rừng,

Ngóng đầu, bạnh cổ thị hùng, đưng oai

Mình đang nhỏ vron dài to lớn

Mặt đỏ gay dữ tợn vô cùng,

Hung hăng quyết chí xung phong,

Vạch hoa rẽ lá thâm cung tiến vào

C đức trọng, tài cao, chí đại,

Thảo nào L đành phải qui hàng,

Hiển dưng tất cả kho tàng

Chứa trong Hạ Bộ cho chàng thỏa thuê

Rồi đây những lúc đêm khuya

C, L thông cảm đé huê, hân hoan.

TIỆN VIỆC CHÍNH PHỦ

Sau khi cho Quốc hội đi chỗ khác chơi đé cai trị đất nước bằng các sắc lệnh, lần đầu tiên nhà nước Căm Bốt tiến hành công cuộc trị nước với phương pháp khoa học ấy. Mọi sự hội họp chính trị và biểu tình xuống đường chống chính phủ đều bị cấm triệt đé. Chẳng những thế, Căm Bốt lại ban cho Cảnh sát có đặc quyền bắt bớ thả giàn. Cứ tình nghi là đưa về bót cái rụp. Bất giữ cái đã rồi hạ hồi phân giải cho khỏi lo hậu hoạ.

Như vậy là Căm Bốt đã qua mặt rất nhiều nước đàn anh ở trên thế giới. Ngay đến ông bạn láng giềng Thái Lan cũng chỉ vừa mới cộp pi công phóc cái kiểu cai trị ấy cách đây có chưa đầy tuần lễ, mặc dù là Thái Lan có xây đài kỷ niệm Hiến pháp cần thận. Đài này được xây dựng từ thời ông Phibun Songgram và năm chình ệnh ngay giữa thủ đô Bangkok. Mai một chưa biết chừng sẽ đến lượt các Phi Luật Tân rồi Mã Lai. Miến Điện. Riêng nước ta thì chỉ mới thấy có sự dậm dọ mà thôi.

Kề ra cái việc cai trị bằng sắc lệnh cũng tiện ghê lắm, thứ nhất cái Quốc hội chả mần được cái mẹ gì. Vừa tốn tiền vô ích, lại tốn phí bao nhiêu là thì giờ vàng bạc trong những cuộc bàn cãi giầy cà ra giầy muống đé rồi chung qui đầu cũng vào đó. Chỉ là một sự đống kịch rất vụng về. Có lại càng chỉ tổ thêm vướng cẳng.

Một ngày đẹp trời nào đó, khi bưng mắt dậy, thấy cái Hạ Bộ tự nhiên không trống không kèn biển mất, và cái Thượng Bộ cũng mất tiêu luôn. Người ta sẽ cảm thấy có những nỗi buồn vui lẫn lộn.

Buồn vì tự hậu đéch còn có cái gì vui hơn là cái Hạ bộ nữa.

Vui vì nền tự do dân chủ sẽ tha hồ mà lên hương. Cái gì chó cái sự cai trị bằng sắc lệnh nhất định là phải có thừa tự do dân chủ.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HÀNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HÀNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HÀNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Đé mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:

NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP

Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Người và việc ...

● CHÀNG MÓC viết thay THIÊN KHÔI

GROOM LẠC GIỮA RỪNG HOA

Trong ngày khai mạc hội chợ Đồng Tâm của tổ hợp đoàn phụ nữ tổ chức, ông Tổng Thống quá là "Groom lạc giữa rừng hoa". Nếu là hoa lạc giữa rừng gươm thì hoa sẽ bị rơi bởi hoa lá ngay, nhưng đây là groom lạc nên nhất định groom phải vung lên, phải múa. Nhìn ông Tổng Thống như cánh bướm giữa muôn sắc hoa, nhiều bậc đàn ông tự nhiên thêm làm Tổng Thống. Và nhiều em bé còn đang tuổi choai choai cũng nảy sinh ra một niềm ao ước mai này mình lớn lên, 4 năm sau, 8 năm sau hay 12 năm sau mình sẽ có 1 người tình làm T. Thống. Vậy ai dám bảo làm Tổng Thống là khổ, là phải hy sinh, không làm Tổng Thống sướng lắm chứ.

Không một lúc nào nụ cười không nở trên môi, con người hào hoa hay đào hoa kia đã đi qua từng gian hàng, mỗi chỗ ông ghé một tí và ông đã đến nhận biết bao nhiêu ánh mắt mơ huyền nhìn ông như kính nể, như đắm say. Ông đã dừng lại trước một cửa hàng có tên con bọ, sao lại có tên con bọ, mà bọ gì đây, tùy ai nghĩ sao thì nghĩ. Ông đã mua hết tất cả vé số của gian hàng này và phân phát cho mỗi người một vé, riêng với phu nhân, ông giành cho hai vé, gọi là "nhất vợ, nhì mới tới trời", ai bảo Tổng Thống không biết "nịnh bà xã" và làm cho bà xã hài lòng. Vậy hỏi những người đàn ông làm lớn ở cái đất nước này, những người đang có dã tâm "giàu bố bạn sang bố vợ", hãy noi gương ông Tổng Thống, Nhưng ông Tổng Thống thương vợ thì dường như lại ít thương bọn nhà báo, khi được phu nhân giới thiệu một phóng viên nào đó, ông Tổng Thống đã nói rằng: "Ông nhà báo hả, báo chí chính phủ quá mà, tôi không cho đâu". Nói câu trên chắc ông nghĩ tới bọn nhà báo đối lập đã nói quá nhiều điều làm ông không mấy vừa lòng, nhưng rồi ông vẫn cho anh phóng viên trên một vé. Tôi tin rằng cái sự cho của ông hoàn toàn cho trong sự khoan hòa, đó cũng là một sự tốt.

Khi quay số, theo lời tường thuật của nhật báo Chính Luận, ông đã nhìn vào cái vé số 57 của mình và chăm chú theo dõi mũi tên quay, nhưng mũi tên đã không chỉ vào con số 57 mà chỉ vào số 7, vé số của bà Trần thiện Khiêm, và vẫn theo lời tường thuật, ông gấp con số 5 vào trong và chia con số 7 ra để đòi lãnh quà, hai phóng viên của Chính Luận viết rõ ông rằng, ông cũng tỏ ra là biết "ăn gian" như ai, nhưng âm mưu này bị phát giác ngay và mọi người cùng cười hi hi. Tôi thấy 2 chữ "ăn gian" dùng trong bài tường thuật thật đắt, nó gợi cho người đọc nhiều ý nghĩ hay ho lắm. Trước khi ra về, ông đã tới gian hàng nữ hướng đạo, tại đây ông Tổng Thống đã trở tài câu những món đồ. Nghề câu là nghề của chàng, ông Tổng Thống đã câu lên được một gói hàng to, nhưng rồi cho ông lên tới nửa chừng thì gói hàng tuột lưới rơi xuống, theo kinh nghiệm lâu năm trong nghề câu, cá sây là cá to, ông đòi lãnh gói quà rơi xuống đó, nhưng luật... chơi nữ hướng đạo khó lắm, không dễ như luật rừng nên ông đành chào thua, và ông câu lên những món hàng sau đó chỉ toàn là những cái lắc bằng nhựa xanh để giành cho con nít nặn trong nôi, hay mới ngoài năm. Thấy bà Nghị sĩ Nguyễn văn

Thơ đứng gần đó, ông thân mật đưa cho bà Thơ cái lắc lắc nói: "Đem về nhà chơi". Nhưng bà Thơ chỉ lắc đầu cười duyên không nhận. Lẽ ra bà phải nói: "Em chả, em chả" nhưng sợ nói như rứa giữa đám đông và lại còn có ai kia nên bà không thể nói. Tại sao bà Thơ không nhận món đồ chơi con nít kia, phải chăng bà sợ nhận sang năm bà sẽ có thêm em bé, mà làm Nghị Sĩ, làm chính trị mang bầu, mà ng bị phiền phức lắm, sanh nở bực bội lắm, cứ tưởng tượng bà Thơ đi họp khoảng đại là bà phải mặc cái áo đính chiến đi, anh em người ta đôm bụng cũng nhột thấy mồ, hoặc giả bà sợ nhận lại mang tiếng "chơi trống bỏi" càng kỳ. Kề ra "chơi trống bỏi" là trò chơi dành cho các ông già còn cống thêm cô vợ bé nhỏ tuổi kiêu như Nguyễn công Trứ ngày xưa:

"Tân nhân dục vấn lang niên kỷ
Ngũ thập niên tiền, uhi thập tam"

Nhưng thời này, âm thịnh dương suy, trai thiếu gái thừa nên mấy chữ: "Chơi trống bỏi" dùng cho các bà, nhất là những bà đang ở cái thời "Bóng xế hoàng hôn, tuổi xế chiều" cũng đúng lắm. Riêng về phần phu nhân, có lẽ bữa đó phu nhân phải mặc một cái áo đẹp lắm, là làm thì phải, nên khi phu nhân lên xe cùng phu quân về dinh thì các em bé choai choai đã xầm xì: "Cái áo của bà đẹp quá bay ơi, áo này mà đi Bum Noel thì tuyệt" và lẽ dĩ nhiên giấc mơ 4,8,12 năm sau các cô sẽ có một người tình là Tổng Thống càng rộn rã.

Có kẻ cắc cớ hỏi ban tổ chức là sao không thấy mời hội Phụ Nữ Đòi Quyền Sống tham dự hội chợ Đồng Tâm, họ các bà các cô trong hội đó không phải là phụ nữ từ thiện à? thì chỉ nhận được những cái lắc đầu. Cứ kể có cái hội Phụ Nữ đòi quyền sống này tham gia hội chợ, chắc hẳn sẽ có nhiều chuyện vui, vì đó toàn là những cánh hoa gai. Có lẽ cũng vì thiếu hội Phụ Nữ đòi quyền sống, nên đã không có cái cảnh "bách hoa tề phóng".

HÒA BÌNH TỚI NƠI

Người bạn Độc Lập đi một cái tit 4 cột "Tướng Vỹ tiết lộ Bộ Quốc Phòng hoàn tất kế hoạch giảm 500 ngàn quân dưới hình thức cho giải ngũ hoặc biệt phái. Độc tin này những người chán chiến tranh, chứ không phải là phản chiến đâu, mừng rơn. Một khi đã hoàn tất kế hoạch giải ngũ, mà giải tới 500 ngàn quân trong vòng 3 năm thì cuộc chiến tranh bi thảm chẳng đẹp để gì hiện tại sắp có cơ chấm dứt rồi, hòa bình tới nơi rồi.

Từ bao nhiêu năm nay, mọi người đều mong trông hòa bình như mong mẹ về chợ, nhưng đúng là mẹ đi mãi không về, nhu cầu quốc phòng cứ mỗi ngày mỗi gọi thêm tiền máu, tiền, tiền, máu, máu, dân chúng vất hết tiền, hết máu ra mà cái hòa bình chỉ cách có 100 mét nữa từ năm ngoái tới năm nay chẳng thêm nhích nửa bước. Bây giờ, sau lời tuyên bố trên trước quốc hội, hẳn rằng hòa bình đã nặng nề lẽ được từng bước chân ấm thắm.

Hòa Bình, hòa bình, giải ngũ, giải ngũ, đó là tiếng nói thâm thính vang lên trong hồn những người lính đã mọi cấp bậc đã đi lính từ lâu năm, những người đó thêm được sống cuộc đời tự do, muốn ăn lúc nào thì ăn, muốn chơi lúc nào thì chơi sau những giờ làm việc đã mệt nhọc để vượt qua được cái cảnh khó khăn của nền kinh tế mai sau còn bết hơn hiện tại, chứ sống mãi trong khung cảnh bốn bức rào kẽm gai, hầm hố, nhà lính, và chỉ nhìn thấy màu xanh của những hàng cây bã đậu, của núi của rừng, chỉ nghe thấy hoài những lệnh, chỉ thị v.v... chán lắm rồi. Với những người lính, sớm trút được ba thước ka ki ra khỏi thân mình sớm ngày nào hay ngày nấy.

Rồi những bà mẹ, những bà vợ, những đứa con thơ cũng vui mừng khi thấy con, chồng, cha sẽ về để sống đầy đủ trong tình thương gia đình, có nghèo khổ thực nhưng được sống đầy đủ trong tình thương gia đình cũng sẽ quên được hết.

Nhưng ở đời cái gì đưa ra sớm quá cũng chưa có lợi, trừ trường hợp cho ăn bánh vẽ, bánh hứa để làm dụ đi một cái gì làm mình bực mình lắm, nhưng dường như lúc này người có chí bực mình đâu, bởi vậy cái việc đưa ra hơi sớm kia chỉ làm cho nhiều người lúc nào cũng nghĩ rằng mình có thể là kẻ ngã xuống ở giờ phút 25 trong lúc thực tế, bây giờ mới chỉ là giờ thứ 21, 22 gì đó.

VUỐT RÂU ÔNG GIÀ

Theo tin các báo, ngày 6-1-72 tới, tòa án SG sẽ đem vụ ông Phó Già Gân kiện 2 ông Ngô xuân Thọ con trai ông chủ tịch giám sát viện Ngô xuân Tích và ông Huỳnh thành Vị, chủ nhiệm nhật báo Đồng Nai. Ông Phó Già Gân kiện để bảo toàn cái danh vọng "con người thanh liêm chính trực" mà đời đã tặng ông ngày trước. Chẳng là cách đây gần một tháng, ông Thọ có gửi một lá thư ngỏ cho ông Phó để bày tỏ nỗi chán chường khi thấy những tên tham nhũng vẫn còn được những người có quyền hành lớn che chở. Cũng trong lá thư ngỏ này ông T. có cho biết là chính ông Già Gân đã gọi giấy nói tới ông Chủ tịch Giám Sát Viện yêu cầu ông chủ tịch nhẹ tay với hai ông Thành, Hải là hai công chức cao cấp trong công ty đường. Hai ông này dường như đã có hơi nhiều thành tích tham nhũng?

Bị bớp một phát trúng cái mà những lúc ông ngồi rù rù ra gái, ông Phó hẳn nhiên phải nổi giận, ông cho văn phòng báo chí của Phó Phó cái chánh tầm lưm, và trong phần cải chánh ông cho biết sẽ giành quyền truy tố ra tòa... vì cái tin đó hoàn toàn thất thiệt. Chỉ tội cho ông chủ tịch hội đồng báo chí, vợ được cái tin trên tưởng bở bèn cho đi trong mục Lập Trường của mình, và kết quả ông lãnh cái tội chánh phạm, còn ông tác giả chỉ là đồng phạm.

Người ta thường cho vô phúc mới đảo tụng đình, nhưng trong vụ đảo tụng đình này có thể vì nhờ đó mà hai ông nđi danh, được Phó TT kiện đâu có phải là dễ. Riêng ông Phó khi đem vụ này là tòa, ngoài chuyện rửa mặt cho riêng ông, còn rửa mặt luôn cho cả chế độ. Một nhân vật đệ nhị quốc gia, quyền hành thiếu gì, ông chỉ cần phớt một cái là có khối anh hóc hác, nhưng ông thượng tôn pháp luật, hiểu rõ ràng đứng đắn là nền dân chủ hiện tại là một nền dân chủ pháp trị nên ông công khai đưa ra tòa, tòa chiếu đúng luật mà xử.

Chờ xem công lý sẽ xử vụ này ra sao.

CẢM CÚM — SÓ MŨI — NHỨC ĐẦU
— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC
BẤP THỊT
HÃY UỐNG
RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(S9M BYTICGP)

BẢO TỒN CỔ TÍCH

Phủ Quốc vụ Khanh đặc trách Văn hóa dưới sự lèo lái của nhà đại văn hóa Mai cổ Thụy vừa mới ra một thông cáo khuyến cáo đề nói về cái sự bảo tồn cổ tích. Ở nơi mà thì không có rõ chớ ở cái nước Sài Gòn này thì có rất nhiều cổ tích cần phải bảo vệ đến triệt để. Thiếu nó hoặc đem phá hoại nó đi tức là phản bội lại cái truyền thống văn hóa lâu đời của nước nhà.

Cái cổ tích ưu tiên phải được bảo vệ là nhà ga Saigon những cái đầu tàu và các toa xe hỏa. Nhà ga này bé bằng cái lỗ mũi, từ lâu rồi đã được dùng làm trạm bán vé xe đò bay của hãng con Rồng lớn. Tuy bé nhỏ, nhưng nó lại chiếm cả một vị trí rộng lớn, một mặt chạy dọc gần hết con đường Lê Lai và mặt sau thì chiếm trọn con đường Phạm Ngũ Lão.

Phía trước thường nhật là nơi làm bãi rác hoặc cho chó ỉa, người ỉa. Phía sau có một khoảng rộng với những ngôi nhà khang trang và những cái kho to lớn, dành cho người Mèo mượn.

Mỗi ngày đêm bảy phùa, có những đoàn tàu từ Saigon chạy đi Chợ Lớn rồi lại từ Chợ Lớn chạy về. Nhiều toa rỗng không, chỉ có ma đại nào. Cũng có toa thì có được lơ thơ dăm ba người khách. Đôi khi lại chỉ có trần sự cụ một cái đầu tàn chạy khời khời để cho những kẻ đói rách vì công cuộc cách mạng kinh tế mùa thu có cơ hội ngắm nghía cho cuộc đời đỡ buồn tẻ.

Khi những chuyến tàu ấy đi qua, các công xe lửa lại có dịp hạ cái sà ngang xuống để cản trở lưu thông, xe cộ kẹt tùm lum và thiên hạ chửi nhau tụi bụi.

Nền hòa xa của nước nhà từ lâu rồi chỉ hoạt động một cách tượng trưng coi như một sự bảo tồn cổ tích, với cái đường rầy rộng sáu bảy chục phân, với những toa xe cũ kỹ chả khác chi những toa chuyên chở trâu bò heo vịt.

Hàng năm nhà nước phải đài thọ cho cái Nha Hỏa xa ăn không ngồi rồi này, xoàng ra cũng cả trăm triệu bạc. Thử hỏi rằng, nếu không có tinh thần bảo tồn cổ tích thì sức mấy mà lị để nó ngồi chờ như phỗng đá thế?

Hai cây cầu sắt bắc ngang qua công trường Quách Thị Trang tiếng là tân tạo nhưng cũng thuộc loại đồ cổ vì từ khi làm ra đến bây giờ chả dùng được cái việc gì ngoài việc để cho trai gái rủ nhau lên đó phe la mua. Loại cổ tích này mà đem rở đi thì ượng quá xá, giẫm mất hết cái độc đáo cũng như cái mỹ quan của thành phố.

Phủ Quốc vụ Khanh đặc trách Văn Hóa đương nhiên cũng được liệt vào loại cổ tích thượng hạng ngoại hạng. Nhờ có thế mà nền văn hóa của nước nhà bấy lâu nay đã đi vô con đường xán lạn vinh quang như tới Ba mươi. Vì vậy nhà nước đã phải đền bù bằng cách cấp rất nhiều lương cao bổng hậu cho Mai tiên sinh sơ sơ như thế này:

Lương và hưu liêm (1 tháng)	45.000
Phụ cấp nhà ở (1 tháng)	15.000
Phụ cấp chức vụ (1 tháng)	55.000
Tiền điện nước tại tư dinh (1 tháng)	7.000
Tiền đi ngoại quốc trong 1 năm	1.180.000
Tiền đi chuyên trong nước 1 năm	820.000
Tiền mua sách báo 1 năm	240.000
Tiền duy trì và tu bổ tư thất	200.000
Chi phí điều hành, tiếp tân khoản đãi mua tặng phẩm trong 1 năm	2.000.000

Đối mí một phủ Quốc vụ Khanh như thế này còn ít quá, nền văn hóa làm sao mà có thể phát triển ra rít được. Xin đề nghị nhà nước tăng thêm nhiều nữa.

DÂN BIỂU ĐỐI LẬP CÙNG LÃNH LƯƠNG ĐÚP ?

Sau khi ông chủ tịch Nguyễn Bá Cẩn phanh phui ra cái xu 25 dân biểu lãnh lương đúp và bắt phải hoàn tiền lại cho nhà nước bằng cách trả dần mỗi tháng 10.000, thiên hạ bèn phần nộ ghê gớm. Ủ chà rằng, trong mấy niên qua, họ phục vụ đắc lực cho nhân dân, hẳn được nhiều công tác ngoại mục thì người ta cũng phe lơ mà thì hồ thì cháo cho. Nhưng đằng này, ngoài những việc ăn cắp ăn nầy, buôn lịch cời chường, buôn lậu tiền Mít rồi vàng cục, bạch phiến, họ chả làm được cái cha gì hết.

Thế mà còn thò bàn tay bẩn thỉu ra đề ký vào sổ lương hai tháng liền một lúc thì dù có hiền như đất thế cũng phải lên tiếng.

Trong lúc người ta còn ngờ vực những hạng người ấy đều là Jeannot chính hiệu, không ngờ một tờ báo của nhà nước lại phát giác ra rằng 25 kẻ mặt mo mặt mọt í đa số là dân biểu đối lập. Cín cứ vào cái danh sách do báo ấy nêu lên người ta thấy có cả phe đối lập Chùa: Kiều Mộng Thu, Nguyễn Ngọc Nghĩa đối lập O-chidéc: đốc tờ Hồ Văn Minh, Lý Quí Chung, Nguyễn Hữu Chung v, v...

Cũng may là không có đối lập Trung lập chế Hồ Hữu Tường.

GẬY ÔNG ĐẬP LƯƠNG ÔNG

Tuy nhiên, đối với cái danh sách đối lập lương đúp này, người ta hãy còn có nhiều ngờ vực lắm. Nếu là một tờ báo khác, không phải của nhà nước thì người ta có thể tạm tin được. Biết đâu đó chả là một cái đòn "gậy ông đập lưng ông" của phe nhà nước. Chúng mày đã c'oi số, tung tin dân biểu nhà nước lãnh lương đúp thì chúng ông chụp cha nó cái mũ lãnh lương đúp lên đầu chúng mày. Có cái chánh cái đồ thì cái tiếng xấu ấy cũng lan tràn trong quần chúng rồi!

Một lẽ khác nữa, Cái Bang Lý quí Chung mới đây đã tuyên bố từ nhiệm và xin công hiến tất cả số lương dân biểu cho các cơ quan từ thiện. Một người tương đối sạch sẽ như thế không nhẽ lại vác cái mặt dày đi lãnh lương đúp?

Nếu có họa chăng chỉ có Cái Bang Nguyễn Ngọc Nghĩa mà thôi. Cửa Chùa mà lị không lãnh nó cũng ượng phí đi!

Đề cho những người sạch khỏi bị mang tiếng, mong rằng Hạ B) sẽ sớm công bố cái danh sách khôn lặn ấy ra cho bần dân thiên hạ biết, kéo mai mối, rất có thể người ta phúng cái tin ông chủ tịch Bá Cẩn lãnh lương đúp cho mà coi. Dám lắm ạ.

ÁI HỮU TIỀN.

Bình chủng lính Thủy có cái Hội được gọi là Ái hữu Hải quân. Theo như nội qui, các bộ lính Thủy nào muốn gia nhập Hội thì phải làm đơn gia nhập, cũng in hết các hội hê, đoàn thể và đảng phái khác. Mỗi kẻ nhập đảng đều phải đóng 100 tỉ tiền vô đảng và 100 tỉ niên liêm.

Đóng lệ phí cho đảng là chuyện bắt buộc. Không có một ai phàn nàn chề trách chi hết. Ngay như cái việc đóng tiền quý tương tế kéo dài cả chục niên nay, cứ mỗi tháng bỏ ra 1 rồ mà không được nhìn thấy một cái xúi tăm mà cũng chả có 1 người nào ta thán, hưởng hồ là lệ phí.

Nhưng ác một nỗi là, có những bộ lính thủy cóc có làm đơn gia nhập nên cũng bị người ta nếu kéo vô, và bị khấu trừ luôn 2 rồ tiền lương. Ông sĩ quan Ô Đê khi mãn danh sách khấu trừ đã ghi lý do là: «Các quân nhân này đã tự làm đơn xin gia nhập hội, đã đọc qua bản nội quy và quyết tuân hành nghiêm chỉnh».

Ủ chà rằng cứ ra một văn thư cho đảng hoàng minh bạch bắt buộc tất cả các đồng lính thủy phải gia nhập hội ái hữu thì nó lại đi 1 nhẽ. Cứ khấu trừ bớt mạng đi như rứa có khác chi như là nhét đất thố vào mũi con nhà người ta để lấy tiền.

Cái gì phải có danh chính ngôn thuận mí được. Mần ăn một cách luộm thuộm các bình chủng khác người ta cười cho.

TỔNG NGỌC ĐI CHỮA BỆNH

Sau khi phát động cuộc cách mạng kinh tế mùa thu, mẹ ru con ngủ, khiến cho toàn dân thấm nhuần ơn mưa móc, quần áo mặc rả rích suốt ngày, mông sử Tổng Ngọc đã bị nhuộm bệnh vì lo lắng công việc đại sự quốc gia nhiều quá xá. Ông phải vô bệnh viện Dã chiến Mèo một tuần lễ, nhưng bệnh tình coi mồi chỉ đỡ chứ không khỏi lắm. Bệnh của ông cũng na ná giống như bệnh của nhà thuốc Tây Nguyễn cao Thăng. Ông Thăng đã thăng thiên vì cái bệnh đau lưng. Còn mông sử Tổng Ngọc thì hiện nay bị đau cổ họng.

Hai cái bệnh này đều do tự cái mồm mà ra. Nói nhiều và đớp nhiều nên chi đã rất cổ bóng họng.

Ngày vừa qua, bố Tổng Ngọc đã đáp máy bay đi Pénang một thị trấn của Mã Lai nằm ở giữa Bangkok và Singapore. Pénang tương đối là một nơi khí hậu tốt mát mẻ, hồi xưa các quan Áng Lê thường dùng nơi đây để làm chỗ nghỉ Weekend hoặc đi picnic.

Pénang cũng là một hải cảng tự do như Hong kong và Singapore. Mua bán thả cửa, chả mất thuế má chi hết.

Toàn dân cầu mong ông Tổng Ngọc mau lành bệnh, chữa khỏi được cái bệnh cổ họng chứ đừng có đại dột đi theo ông Nguyễn cao Thăng thì hồng kiêu, nước nhà hụt đi mất một nhân tài lỗi lạc. Hơn nữa công việc cách mạng mùa thu còn đang ở thời kỳ đầu, nếu ông đời năm mươi, một bố khác lên thay thế lại đưa ra một cuộc cách mạng mùa thu đợt II thì chết cha cả lủ.

Một lẽ khác nữa, người ta còn chờ đợi nơi ông Ngọc nhiều cuộc cách mạng kế tiếp như mùa Đông, mùa Xuân, mùa Hạ chả hạn.

CÔNG LÝ LƯƠNG TÂM

Đây là Tòa An lạ lùng và đặc biệt nhất trong lịch sử tổ tụng nhân loại: Pháp đình lương tâm vì lời buộc tội, lời bào chữa đến lời khai của Bị Can đều phải phát lương tâm của mỗi con người trong chúng ta đúng với quan niệm «Jus vobiscum».

Tòa An Lương Tâm sẽ do Thiết Diện Phán Quan phụ trách trên tuần báo Con Ong mỗi tuần một phiên Có thể trạng của Công tố viện, biện hộ của Trạng sư đến phán quyết của Tòa sẽ không duy lý nhưng chắc chắn sẽ không phi tình vì tất cả đều phát xuất từ Lương tâm.

Bây giờ, chúng ta hãy cùng bắt tay vào việc nâng bổng cái xã hội đang trên đường phát triển lương tâm và gạt bỏ cái bóng râm của bất công ngược ngạo

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN

SỬ DỤNG VŨ KHÍ VẮNG MẠNG

Theo Dự số 16 ngày 20-12-1955: «Cấm mang vũ khí vào chùa chiền, nhà thờ và các nơi tụ họp khác. Trong các cuộc tuyên cử và tất cả các cuộc hội họp biểu tình công cộng, ngoại trừ các công chức có trách nhiệm giữ gìn trật tự. Vi phạm sẽ bị tước giấy phép. Bị phạt từ 11 ngày đến 2 năm tù và phạt vạ từ 500 đồng đến 2.000 đồng. Vũ khí, đạn dược bị tịch thu».

CAO TRẠNG

Cò Văn Mồi, tuổi Tuất, sinh quán tại Bắc Việt, trú quán đất Lãng Ông, nghề nghiệp cờ bạc bịp. Tiền án không nhưng bị cảnh cáo nhiều lần vì dùng súng aù.

Bị truy tố về tội «sử dụng vũ khí bất hợp pháp tại công lộ, tại nơi bỏ phiếu và đặc biệt tại nhà Quốc Hội».

Chiếu hồ sơ của Ty Hồ Bùn Đệ Nhất Quận nạp tại Biện Lý Cuộc, sự việc xảy ra như sau:

Vào năm con Chó, trong phòng hội của doanh Bà Chiểu, bị can tự nhiên rút súng bắn làm lủng mái hội trường. Nhiều người hiện diện hoảng hốt, vài vị vì trọng tuổi đã bị kích ngất phải đưa vào dưỡng đường cứu cấp. Chính quyền sở quan nghe tiếng súng nổ trường bọn xích quỳ tấn kích đã báo động liền. Lũ gian thương quanh vùng lợi dụng thời gian báo động tăng giá hàng quá lỗ. Riêng những lỗ thủng trên mái hội trường đã gây phiền phức cho nhiều nhà tại mặt liên hệ, xuất thành ấu đã và từ đó chia làm hai phe rõ rệt. Phe muốn sử dụng tiền đóng thuế của dân đen tu bổ lỗ đạn để làm đẹp cho những người tới họp và hút thuốc. Phe kia muốn giữ mái thủng làm kỷ niệm. Phe thứ hai viện cớ phòng hội chật chội, cần có lỗ thông hơi. Phe chủ trương tu bổ phần kháng. Phe duy trì kỷ niệm giữ nguyên lập trường đồng thời nại lý do phe kia muốn chắm mát tiền của dân khổ rách áo ấm nhân dịch vụ bỏ thầu sửa lỗ đạn. Chính quyền địa phương một lần nữa phải can thiệp và công khổ đã trích một số hiện kim mua 1 bao xi măng và 1 ft viên ngói. Nhờ đó, hội trường trở lại trạng thái nguyên lành.

Cuối năm Chó sang đầu năm Heo, bị can Cò Văn Mồi nhân buổi vắc bài 3 lá kiếm ăn đã bị xe lam chở khách tông phải. Theo cảnh sát lưu thông thì Cò Văn Mồi ý tài lạng xe bay bướm nên tai nạn mới xảy ra. Tự cho mình có lý, Cò Văn Mồi không cần chờ giới chức hữu trách lập vi bằng, đã sử dụng súng bắn lên trời gây nổ động cả một quãng đường gần chợ. Vì tiếng súng, các bạn hàng ở chợ hoảng sợ giải tán. Vì lý do đó, chợ vẫn sầm sập hơn lệ thường.

Đầu Thu năm Lợn nhà nước mở khoa thi chọn hiền tài. Người trung đắc cử làm quan. Kế hèn đắc cử làm gia nô. Cò Văn Mồi thấy cơ hội đã đến bèn bỏ bài 3 lá tập tễnh chạy theo miếng dính chung, với mộng đắc thi quan, không đắc làm quân hầu đây đó. Vì tham vọng lớn hơn chí cả. Đồng thời tâm ý còn đồ chưa dứt bỏ. Thành thế trong ngày khảo hạch, Cò Văn Mồi vì tài sơ chí thiên đã phải dùng súng nài ép những người tuyển chọn. Mặc dù chỉ đủ điểm làm gia nô song vì phạm luật Vua, phép nước là «sử dụng vũ khí bất hợp pháp tại những nơi công cộng, tuyên cử» nên hồ sơ của Cò Văn Mồi phải đưa lên phán quan địa phương khu xứ. Phán Quan thấy tư cách hung hăng, bất trị của Cò Văn Mồi đã tuyên bố vô hiệu hóa kết quả. Cò Văn Mồi hoảng hốt chống án tiền thâm của Phán Quan địa phương lên Thâm Mỹ Pháp Viện. Các Thâm quan của cơ quan tối cao này vốn xuất thân từ các Viện Thâm Mỹ, thấy hàng ngũ gia nô cần được trang điểm bằng những tên hề chuyên nghiệp, bèn bác phán quyết của pháp đình

địa phương. Cò Văn Mồi hy vọng chứa chan.

Cuối Thu, sang lập Đông năm Lợn, hồ sơ của Cò Văn Mồi và một số gia nô khác bị Viện An Hại đề riêng, nhằm cứu xét lần chót. Nếu quá bán không thuận, kết quả mơ hồ của Cò Văn Mồi và đồng viện bị khước từ. Trong suốt thời gian chờ đợi, Cò Văn Mồi chạy từ Miếu này sang Đền nọ Bò từ Thánh đường này qua Phật tự kia với mục đích xin báo linh hồn. Sau được kẻ cao sang tội đình dùng áp lực riêng, kết quả sau cùng của Cò Văn Mồi và mấy đồng viện mới được hợp thức.

Sáng ngày 09-12 dương lịch nhằm ngày Mậu Thìn, tháng Canh Tý, đúng lúc cá: hiền nhân quân tử và gia nô Viện An Hại đang cất mầu ăn thẻ không bán linh hồn cho ác quỷ thì 2 tiếng nổ chát chúa trước tiền đình. Mọi người nhón nháo. Có vị sợ quá ngã xỉu tại ghế ngồi. Trong khi một số khác chúi xuống găm bả lãnh nạn. Khi trật tự vẫn hồi, giới chức đảm trách an ninh Viện An Hại phúc trình chính Cò Văn Mồi vừa khai hỏa. Y đã bắn «hạ» người bù nhìn trước thềm Viện với lý do «tiêu diệt những ai đi ngược chủ trương của Tân Minh Chúa».

Tại Ty Hồ Bùn Đệ Nhất Quận, những nhân chứng sau đây được mời tới trình khai ý kiến:

- 1.— Đệ văn Định cho biết «những ai trốn lính, chế lính thường khoái làm le bằng cách biểu diễn súng ống».
- 2.— Thạ Phám, tức Rau Mướng Giá Sóng đoàn kết nhất trí, cho hay «đó là nghề của cò mồi».
- 3.— Bả Đạo, sư tổ nhóm tầm quất triều Đình, đương kim «Gia Nô Chi Bảo» khai rằng «bọc lộ liễu quá làm giảm ít thành giá trị và danh dự của giai cấp gia nô mà ông lãnh đạo».
- 4.— Phạm Hắc Ngưu trình bày «biểu lộ quan diêm chính trị theo kiểu đó chẳng ra làm sao số cả».
- 5.— Phan Teo Bì, đại lý độc quyền thần dược phong tình Ma Ni và Đại Hân, cho biết «ai ở đây cũng là người nhơn nên chẳng thêm chấp với con nít».

Được biết, trước ngày được Viện An Hại hợp thức, tức trong thời gian tập sự gia nô, Cò Văn Mồi đã thẻ không bao giờ bắn hoảng. Cùng lắm, y chỉ sử dụng dao phay khi phải giải quyết những vấn đề hoàn toàn thuộc phạm vi cờ bạc bịp. Tỷ như trường hợp y bị mang tiếng oan nhậm 25 lượng vàng (trương trương nửa tị) để bỏ phiếu cho quan thầy Nguyễn Bá Lữ Cận trong vòng đua tranh chức xếp gia nô Viện An Hại.

Tại Ty Hồ Bùn cũng như Phòng Dữ Thâm, bị can Cò Văn Mồi vừa khai vừa bủ lu bủ loa cho rằng sự khai hỏa tại tiền đình Viện An Hại là chương trình y đã được học tập từ trước với những bằng lộc kích sù. Không thì hành không được lãnh lương. Thành thế, y cho hành động của mình sáng ngày Thìn là hợp nhân, hợp ý, hợp tình của Minh Chủ. Có điều đáng lưu ý là trong khi cung, y can đã hô rất nhiều khẩu hiệu biểu hiện lòng trung tuyệt cao.

Bởi vậy cho nên:

Nhằm duy trì an ninh cho dân ngu vô tội trong thời gian hoàn tất cuộc Cách Mạng Mùa Thu, bị can Cò Văn Mồi đã phạm tội «sử dụng vũ khí bất hợp pháp tại những nơi bỏ phiếu, hội họp đồng người». Tội trạng dự liệu và trừng phạt theo Dự số 16 ngày 20-12-1955.

Làm tại Viện Chương Lý ngày 18.12.1971

TRẠNG CỦA CÔNG TỐ VIỆN

Thưa Ông Chánh Thâm,
Thưa quý Tòa,
Từ lâu, nhiều người thường quan niệm Công Tố Viện chỉ có nhiệm vụ buộc tội. Đưa ra những nhận định kèm theo con số dài dằng dặc của tháng năm trừng phạt.

Từ quan niệm hẹp hòi và phiến diện này, Công Tố Viện đã bị coi như một loại hung thần. Đề giải tòa mặc cảm đó, hôm nay Công Tố Viện thay vì buộc tội, chỉ nêu lên những nghi vấn liên quan đến tội danh «sử dụng vũ khí bừa bãi» của bị can Cò Văn Mồi.

Theo cáo trạng của Viện Chương Lý thì không phải Cò Văn Mồi bắn hoảng một lần tại tiền đình Viện An Hại sáng ngày Thìn vừa qua. Mà trước đó, y can đã dùng chiến cụ bất hợp pháp tới 2 lần Một tại Nhà Hội Đồng, tức công sản quốc gia và lần kia ở giữa công lộ.

Theo y chúng của dưỡng trí viện xứ Bưởi thì Cò Văn Mồi không bị xếp vào loại loạn trí, loạn óc hay bất bình thường về thần kinh.

Một con người bình thường sử dụng vũ khí bừa bãi tới ba lần mới bị lập vi bằng và đưa ra

xét xử trước pháp đình là một chuyện rất lạ. Ở ngay những xứ đã man, mọi rợ, chậm tiến, không luật Vua, phép nước cũng chẳng bao giờ xảy ra hướng hồ tại nước ta?

Theo Công Tố Viện, có thể Cò Văn Mồi bị những âm mưu của các phe nhóm chính trị không đồng chí hướng bởi họ bằng cách thổi phồng mọi sự kiện xảy ra.

Phúc trình của Ty Hồ Bùn Đệ Nhất Quận dường như còn thiếu khá nhiều yếu tố quan trọng mà chúng tôi đan cử như dưới đây:

- 1.— Vì duyên cớ gì mà ở giữa Nhà Hội Đồng của Doanh Bà Chiểu, y can bỗng dưng bắn lủng mái nhà?
- 2.— Tại nạn lưu thông giữa y can và tài xế xe lam chở khách phải chăng đã thúc đẩy Cò Văn Mồi bắn chỉ thiên gây náo loạn chợ?
- 3.— Trước tiền đình Viện An Hại mọi người đang thẻ bồi tại sao y can khai hỏa? Mọi người hẳn thừa biết lúc Viện An Hại tuyên thẻ khoảng thời gian trang trọng nhất của 4 năm vì dân vì nước. Việc Cò Văn Mồi bỏ lễ tuyên thẻ, lên ra ngoài tiền đình sử dụng súng không thẻ quy trách y can mà phải nghiêm khắc lên án quan thầy của Cò Văn Mồi là Nguyễn Bá Lữ Cận đã thiếu uy nghiêm, không đủ tư cách khiến dân em nề vì. Người tiền nhiệm, tức Nguyễn Bá Đạo, nhờ hào quang chói ngời nên suốt 4 năm qua không hề có chuyện đáng tiếc tương tự xảy ra.
- 4.— Nghi vấn quan trọng nhất liên quan tới tội danh sử dụng vũ khí bừa bãi của Cò Văn Mồi do Công Tố Viện đặt ra là: «Súng ở đâu mà y can có để mang bắn hoảng? Y can có được cấp bằng mang vũ khí của Thượng Thơ Bộ Lại và súng đó đã đóng thuế cho Nhà Nước chưa?

Những nghi vấn 1,2,3 còn có thể nại viện lý do để tránh trách nhiệm. Duy nghi vấn thứ 4, chẳng cứ chính quyền địa phương nơi Cò Văn Mồi cư ngụ mà ngay sở Hồ Bùn đầu não chẳng thể làm ngơ hoặc đưa ra những lập luận nhằm các dấu sơ hở.

Từ nghi vấn thứ 4, Công Tố Viện đặt vấn đề:
a.— Ngoài Cò Văn Mồi sử dụng vũ khí bất hợp pháp còn những ai trong trường hợp tương tự?

b.— Chính quyền làm sao kiểm soát việc bắn bừa bãi của những loại như Cò Văn Mồi với bọn địch thực sự đang làm le xâm nhập gây rối loạn an ninh của dân đen nhân những ngày lễ tết sắp tới?

c.— Xuyên qua những vụ bê hội đồng, cướp của, giết đồ xảy ra thường ngày. Chính quyền đã trừ liệu biện pháp thích nghi đối với việc sử dụng vũ khí bừa bãi như của Cò Văn Mồi chưa?

d.— Yêu cầu cơ quan lập thẻ căn cước sưu tra, phối kiểm xem Cò Văn Mồi đã đủ tuổi hay còn trong tình trạng vị thành niên để đến nỗi có những hành động thiếu cân nhắc và suy xét.
Xuyên qua những nghi vấn của Công Tố Viện, chúng tôi yêu cầu Ông Chánh Thâm và quý Tòa sáng suốt cứu xét trường hợp của Cò Văn Mồi vì đây không phải một vụ thường phạm. Nó chẳng những liên quan tới lương tâm con người mà còn dính liền với trật tự xã hội, an ninh công cộng và đặc biệt là tương lai lớp thi «sinh, con em chúng ta. Cảm ơn ông Chánh Thâm và quý Tòa.

BẢN ÁN

Sau biện hộ của Luật Sư, tòa nghị án:
1.— Tịch thu vũ khí của Cò Văn Mồi lưu giữ tại số phú de đường Yên Đổ chờ y can đủ tuổi khôn mới cho lãnh ra với đủ chứng từ cần thiết.

2.— Truyền cảnh cáo Cò Văn Mồi không được đưa đòi học theo thói người lớn. Tái phạm sẽ được gửi đi trại giáo hóa thiếu nhi.

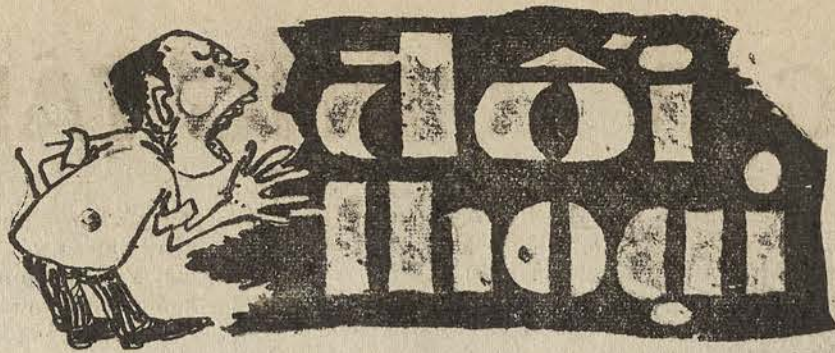
3.— Truyền thân nhân y can tự hậu chỉ cho Cò Văn Mồi chơi súng bằng lát tích dành cho trẻ nít. Bất tuân, cha mẹ hoặc người thủ hộ liên đới trách nhiệm.

4.— Quan thầy Nguyễn Bá Lữ Cận bị cảnh cáo về lỗi đề Cò Văn Mồi lêu lổng trong lễ tuyên thẻ. Tái phạm sẽ bị hành xử theo luật hành chính.

5.— Tước quyền bất khả xâm phạm và đặc miễn tài phán dành cho đại diện dân cử của Cò Văn Mồi trong thời gian hữu hạn là 2 năm. Tái phạm sẽ đương nhiên bị tước hạn miễn.

6.— Truyền Cò Văn Mồi phải bồi thường mọi phí khoản dành chi vào việc và lại bồi tương tiền đình Viện An Hại, hậu quả của việc làm xuân động sáng ngày Mậu Thìn.

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN,

ĐỀ TÊ phụ trách

VỚI NGƯỜI ĐUI

NAM QUỐC SƠN HÀ, CHÀ VÀ CU

Đề tê xin mạn phép sửa lại câu thơ của Lý Thường Kiệt như trên cho hợp với tình trạng nhà đất tại Saigon. Trong tuần qua, một Nghị sĩ đã tuyên bố hầu hết đất Saigon vẫn còn nằm trong tay ngoại kiều, nhất là người chà và. Nhưng ông nghị chỉ đánh trống bỏ dùi. Không thấy QH đưa ra một dự luật "Việt hóa" đất ngoại kiều.

Người Mít sống trên đất An Nam, tháng nạp tiền thuê đất cho mấy anh chà và thì mĩa mai thiệt. Ông nghị đã nói đúng, số diện tích đất đai do An kiều làm chủ nhân hết sức quan trọng. Các chủ nhân ông An kiều này đã làm giàu một cách lằng nhách. Hồi mở ma thực dân, người Pháp chơi xỏ, bán tống bán táng đất cho chà và và ba tầu với giá rẻ mạt. Các chủ đất ngoại kiều cha truyền con nối, thừa hưởng tài sản kếch xù đó, từ bao lâu nay rĩa rúc bóc lột các thế hệ An Nam ở thuê, từ đời ông đời cha đến các đời con cháu v.v..

Nếu phải kể thành tích sáng giá nhất của Quốc hội An Nam, một kỳ công còn vượt xa cả DB tương chăm, DB lậu bạch phiến v.v... nên kể tới việc các DB ngoạn mặt làm ngõ, đêch biết mần luật cho dân ngụ khu đen. Các ngoại kiều cà ry cay, các chú, nhờ các DB ngoạn mặt làm ngõ tiếp tục sống cuộc đời phê phỡn ăn trên đầu trên cổ người dân An Nam ta.

Có thể các ông DB còn bận việc triều đình, mần luật cho hành pháp, tranh nhau mấy chức vụ độc diễn trong văn phòng của ông B.C., quên hết lời hứa những hứa cuối khi ra ứng cử, quên luôn cả đám cử tri. Vì quyền lợi của dân Saigon, nhóm Con Ông chiêu hồi các ông DB nên mau mau "hồi chánh" bằng cách soạn ngay một dự luật "Dân mít có đất".

Không gì chua sót cho bằng sống trên đất An Nam mà phải đi thuê đất do ngoại kiều làm chủ. Một tình trạng vô lý như rĩa kéo dài chắc chắn không làm đẹp mặt cho chế độ. Người cày có ruộng, Đông ý. Nhưng còn các thị dân, sống chen chúc khốn khổ trong các căn nhà "ò chuột", "đất chà ta ờ", "C'c DB cũng nên ngó ngang tới các chủ đất chà hấy gấp rút mần luật truat hữu các chủ đất, không những các chủ đất ngoại kiều mà ngay cả các chủ đất An Nam, bán lại cho dân chúng. Một cuộc cách mạng nhà đất như vừa kể mới đáng gọi là cách mạng nhân sinh, chứ cách mạng của Tổng Ngọc, Tổng Trưng mà cũng kêu là cách mạng nhân sinh, rõ thiệt hồ người lảm thay!

Cách đây mấy tháng, khi Ấn Độ mời Thị Bình viếng thăm Ấn Độ và tiếp đón linh đình, cứ làm như Nguyễn thị Bình là bộ trưởng ngoại giao của VN Cộng huê không bằng, một làn sóng phẫn nộ đã nổi lên mãnh liệt SVHS làm một cuộc xuống đường chính nghĩa nhất: Cờ Ấn bị đốt cháy, các cửa tiệm chà và bèn lên cơn rét, đóng cửa im im. Đối với những kẻ ăn cháo đá bát như chà và Ấn độ, lẽ ra chính quyền nên nương theo cơn gió, trả đũa ngoại mục bằng cách tịch thu, hay ít nhất là truat hữu đất ngoại kiều, thực hiện "nền độc lập nhà đất" có phải là đẹp mắt không?

Dù trễ nhưng Đề tê kêu gọi các ông DB nên chấm dứt sớm tình trạng ngược đời "Nam quốc sơn hà, chà và cu" cho dân đen nhờ!

VỚI NGƯỜI ĐIẾC

SÂU BỌ

Nhờ cuộc độc diễn, ông BC. trở nên chủ tịch nhà hát tây. Các ghế chủ tịch Ủy Ban bèn chia cho toàn một phường gia nô, DB Hồ văn Xuân, cũng là nòi gọi dạ bảo vâng, bèn được đặc cử cầm phần chăm chức chủ tịch Ủy ban Ngân sách HV.

Thối thường, sâu bọ lên làm người vẫn có nhiều chuyện hợm hĩnh. DB Xuân tóc đỏ cũng không thoát ra ngoài thông lệ chua sót đó. Từ khi trở nên chủ tịch, tác phong của DB Xuân tóc đỏ bỗng hách xi xằng, ra dáng nghị hách trong tiêu thuyết Vũ trọng Phụng.

Cho nên Xuân tóc đỏ bèn giữ thói khinh nhờn với các viên chức bên hành pháp. Mọi đây, Xuân tóc đỏ đã thăng tay đuổi ông Đồng Lý Phủ Phó, cho rằng ông đồng lý, này đêch đủ ký lô để đại diện cho Phủ Phó. Ông Đồng Lý Bộ Tư Pháp cũng cùng một số phận khi lò mò vác sổ sách sang HV trình bày về dự án ngân sách tài khóa 1972 của Bộ Tư Pháp, ông Đồng Lý cũng bị DB Xuân tóc đỏ giờ thói hách xi xằng. Theo tin các báo ông Đồng Lý Văn Phòng vốn là một ông thâm phán lão thành, chỉ số lương đã lên tới mức cao chót vót. Một người như rĩa, DB Xuân tóc đỏ cũng không thêm nê nang, giờ thói bất kính, chua ngoa thì quả thiệt là hách không đúng chỗ.

Đề Tê không biết "tiểu sử" của nhà DB Xuân tóc đỏ ra sao. Nhưng nếu sa cơ lỡ bước, xây khối tòa nhà QH, có nhiều phần chắc chắn ông DB Xuân tóc đỏ sẽ làm cảnh thất nghiệp. Giá có đầu đơn về bộ Tư Pháp, cùng lắm, ông DB cũng chỉ được sắp vào hạng C3. Một DB tài ba như rĩa mà giờ thói hách xi xằng với những bậc cha chú, xét về phương diện cá nhân, quả thiệt là chướng tai gai mắt lắm thay!

Người đầu tiên khó chịu trước sự ngang như của của DB Xuân tóc đỏ là ông Phó Hương. Ông Phó bèn nổi cơn thịnh nộ, bắt bình gửi ngay cho ông chủ tịch BC một văn thư trách móc. Theo lối bầu cử mới toanh của HV, ông chủ tịch HV đặc cử là thụ ủy liên danh của tất cả các chức vụ trong Văn Phòng và các chức chủ tịch Ủy ban.

Trong khi ông chủ tịch BC còn nín khe, chưa biết ăn nói làm sao, DB Trần văn Ân, nguyên phát ngôn viên của quân đội, bèn lên tiếng, đại ý chê PTT biết một mà không biết mười. Phạm đã là gia nô, trách móc làm gì cho đơ lỗ miệng. Cho nên, ông Phó Hương nói chuyện thẳng với Hành pháp. Mà Phó Hương cũng là một thành phần có chức sắc của hành pháp thử hỏi còn trách móc ai nữa bây giờ?

Trăm tội cũng là do ông phụ tá Ngân. Ai đời đề ra một lò các chức trực tại HV mà không biết răn dạy các DB gia nô phải cư xử sao cho đở xốn con mắt. Chính vì sự thiếu giáo dục như rĩa, DB Xuân tóc đỏ mới tướng bở, coi mình là trời con, hách xi xằng vô lối một cách đơ ẹt mà kết quả mà đại hạ giá HP, người đã dưỡng dục sinh thành ra ông DB Xuân tóc đỏ, và đề luôn ra chức vụ Chủ tịch Ủy Ban Ngân sách qua bản nội quy mới, mà hậu quả rất thâm là "gà cùng một mẹ" đá nhau bằng thích.

Hình như bản nội quy mới của HV có bày ra viên chế tài rất nặng những DB bôi trấu vào mặt HV. Trường hợp DB Xuân tóc đỏ nên được coi là điển hình, làm hồ người cho LD độc diễn do ông chủ tịch B.C. đứng làm thụ ủy. Trước một sự "Phản phệ" danh dự như rĩa, HV có cảm thấy ngượng ngập chăng?

VỚI NGƯỜI CÂM

ĐỒNG TÂM

Từ khi hội phước thiện của phu nhân TT mở hội chợ lấy tên là hội chợ Đồng Tâm, các đài Ti Vi, truyền hình của nhà nước bèn "đồng tâm" quảng cáo cho hội chợ của phu nhân TT bằng thích. Các nhạc sĩ bầu cử cũng được dịp soạn ngay một bài về hoan hô hội chợ Đồng Tâm. trước làm nghĩa, sau là đề lãnh tiền "cachets tiêu xài trong mấy ngày Noel.

Trên báo Sóng Thần, ông Đạo Cây đèn coi việc TV, đài Phát Thanh "đồng tâm" bốc thơm hội chợ là rĩa điều không nên. Vì hội của phu nhân TT dù sao cũng chỉ là hội tư. Bốc thơm ghê quá, rĩa mai một có một hội phước thiện nào cũng noi gương phu nhân, mở hội chợ, đài Tivi lại phe lò, sẽ khó coi Ông Đạo Cây đèn còn phàn nàn về việc Tivi nâng bi các phu nhân ghê quá. Ông Đạo biết một mà không biết mười. Phu nhân thì có bi đầu mà nâng. Hay đây là một cú "tiu anh đi rếch", chăng? Khen nâng là đề nâng bi chăng?

Một đài Ti Vi có tinh thần nâng bi trước mặt bao khán giả quả thiệt là điều khó coi. Vì trong nghệ thuật tuyên truyền, muốn sự giống dài của mình có "ép phê", các đài phát thanh, truyền hình nên cố giữ làm sao để dân chúng có cảm tưởng là mình còn vô tư. Chứ đồng tâm cam phận gia nô, hay cũng khen mà giờ cũng khen, khen một cách sống sượng, thử hỏi còn có ai nghe nữa?

PHỤC VỤ

Muốn xem nhà nước phục vụ dân chúng ra sao chỉ cần xem qua dự thảo ngân sách của hành pháp chuyển qua Quốc hội.

Hãy nói riêng về "Phủ" Phó TT. Trước ngày tuyên thệ vinh quang, nhà thơ phong ngửa cũng tuyên bố nhiều câu rất xi xằng, là sẽ đóng đô ngay trong Dinh Độc Lập phụ giúp ông chánh, PTT chỉ có một văn phòng nhỏ thôi chứ đêch bày đặt lập Phủ PTT làm chi cho tốn của công.

Có điều, ông Phó đã đến tuổi chống ba tọng, Thành ra hơi lẩn thẩn mau quên.

Trong các báo đăng tải, trong dự thảo ngân sách năm nay, Phủ PTT đã xin 50 triệu để sửa sang lại 4 nhà nghỉ mát cho PTT. Làm một con tính, chỉ sửa thôi mỗi nhà nghỉ mát tốn của công quỹ tới 12 triệu 500 ngàn đồng!

Có lẽ ông Phó có lòng tốt với Tổng Ngọc, chứng tỏ là cuộc cách mạng mùa thu chết đã thành công về vang, nền kinh tế, tự túc tự cường. Vì nếu nước còn nghèo mạt rệp, sức mảy mà PTT dám xài phí, riêng khoản sửa nhà nghỉ mát tốn sơ sơ tới 50 triệu bạc!

Đề Tê xin can gián PTT không nên xài phí như rĩa. Trong cuộc cách mạng mùa thu chết, cuộc sống của đại đa số dân chúng rất chật vật, các phương tiện dành cho công ích như mở trường học, đào tạo thêm giáo chức v.v... vẫn còn hết sức eo hẹp, PTT nghỉ mát nơi các dinh thự hiện hữu như Dinh Quốc Khách cũng lịch sự chán việc gì phải bày thêm cảnh sa hoa cho đau lòng con quốc quốc?...

TIỂU NGỌC

Người dẫn đèn
cầm

THAM NHŨNG

Ồi dào ! Chuyện tham nhũng ở đất nước này nó như chuyện cơm bữa, như một căn bệnh nan y, dân chúng chịu đựng mãi, riết rồi đâm ra nhàm chán không ai còn muốn nhắc nhở tới nữa.

Đức vua nhắc đến tham nhũng cũng xúc động can tràng, rơm rớm nước mắt. Người Phó rầu, hỏi còn quyền bính nghiêng trời lệch đất cũng phải thổ lộ rằng thì là : đất nước này không mất vì công sản nhưng không khéo dám đi ô-tô bương vì tham nhũng lắm ạ. Hồi còn làm tề tướng, nhà thơ ngồi rù gãi háng đã tâm sự rằng : diệt hết tham nhũng thì mất việc nước với ai đây. Nhà nghị sĩ Robert Chước đã phát biểu rằng nền đệ nhị cộng hòa Annamta có đặc điểm tham nhũng số dách.

Chỉ phân ảnh lại sơ sơ dăm ba lời vàng ngọc của các bậc cầm quyền ở xứ này, cũng đủ thấy là tham nhũng thâm sâu quý khốc như thế nào. Tham nhũng có thiên hình vạn trạng, mô tả ra thì cả trăm, cả ngàn trang giấy cũng không đủ.

Dần đến thì thường bảo nhau : thời buổi này phải ăn ở có «đức» mới được. Đức đây không phải là nhân đức cổ lỗ sĩ của cụ Không đầu đi nhé, «đức» thời đệ nhị Cộng hòa Annamta là «đức thánh Trần» là những tờ giấy bạc thơm phưng phức in hình cụ Trần Hưng Đạo. Dĩ nhiên ăn ở có «đức» thì dễ dàng thành công, có mắc nạn cũng tai qua nạn khỏi. Cái khía cạnh «tốt lệ, dễ van» theo đúng ca dao tục ngữ là một khía cạnh đơn giản nhất của tham nhũng. Nhưng tham nhũng không ngừng lại ở đó, từ những chuyến công du đem theo bà xã lại tà tà chở về một ít hàng lậu thuế, đến cái sự vô đất công xây cất tùm lum, hoặc cáo sủu sự vụ lệnh đề mần thêm ít đơn lẻ, hoặc bịa ra những phụ cấp nọ kia để thi nhau kiếm lãnh mỗi đũa dăm ba khoản tiêu phụ cấp, hoặc con vợ dựa vào thế lực thăng chông để ra cái điều buôn bán v.v.. đều là những trạng thái khác của tham nhũng.

Bi giờ cái sự tham nhũng đã trở thành một thông lệ, và cái sự trong sạch lại là một biệt lệ. Nếu tham nhũng là một thứ bệnh quý, thì ắt phải có những liều thuốc tiên để bài trừ tham nhũng chứ ỉ. Còn nước còn tát chứ !

LIỀU THUỐC CÔNG LÝ

Liều thuốc đầu tiên và thường trực là liều thuốc công lý, nghĩa là dùng Tòa án để bài trừ tham nhũng. Nhưng coi bộ con vi trùng tham nhũng không mấy ngại các đắng bao công. Bằng chứng là các nhà lập hiến phải thiết lập một cơ quan riêng biệt với nhiều quyền hành, chỉ cốt dùng và diệt địch tham nhũng đó là Giám sát viện.

Tòa án có phải là một liều thuốc công hiệu để bài trừ tham nhũng không thì cả nước đã biết. Tuy nhiên, Tòa án có phải là một đ đ tham nhũng không, câu hỏi này chưa ai dám công khai trả lời. Phần vì «rét», phần vì mù tịt.

Mù tịt vì lẽ nếu các đảng Bao công có thiệt tình làm vậy thì cái việc điều cha điều mẹ lại do các đảng ấy phụ trách lấy theo đúng luật lệ hiện hành (Chả là các đảng có đặc quyền tài phán mà) nên mọi chuyện kín như bưng. Và vì mù tịt nên nhất định phải «rét», bởi lẽ ăn nói lơ mơ dăm vô ập năm lắm ạ.

Ngoại trừ mấy cụ trong dân được ban cho cái quyền bất khả xâm phạm, mới dám phát biểu vung vít.

Hình như có một đạo cụ nghị sĩ Tầu tăng đã nói đại khái : lưu manh giả dạng Bao công. Gần

đây, cụ Rân biểu Chủ tịch cái Ủy Ban Tư Pháp viện Hạ Bộ tố cáo : Biện Lý cuộc Tòa Saigon đã lạm dụng luật pháp để làm điều nghịch thường. Hưng hăng nhất là nhà Rân biểu cao nhất nước, «người» đã khẳng định rằng thành trì sâu một tại bộ Tư Pháp là một thành trì vững chắc nhất chưa ai dám đụng tới, sở dĩ «người» đặt vấn đề này là vì thấy một vị Phó Chương Lý sơ sơ bốn vợ, đánh bạc suốt đêm và có khi thua một lúc ba trăm ngàn mà vẫn sống để vương.

Bồn báo xin lương trượng mình xác ngay ở đây một phát rằng thì là các điều vừa kể, bồn báo chỉ ghi chép lại ở các nhật trình một cách hết sức là trung thực và ngay tình. Và lại cái nhà ông dân biểu nào đó công kích Ba tòa ông lớn như thế là không nên. Luật lệ không cấm đờn ông có nhiều vợ, bao công có đánh bạc thì chắc là đánh tổ tôm hay mặt chược là những trò chơi trí tuệ, án lệ Annamta không phạt, còn làm bao công mà không sống để vương thì coi sao được, dân nó khinh thường mất.

LIỀU THUỐC GIÁM SÁT

Hiến pháp chín nút đã cần thận sáng chế ra hẳn một cơ quan có ngân sách tự trị, có quyền lập quy để dùng vào việc đánh đấm tham nhũng. Công việc duy nhất của Giám sát viện là lùng và diệt tham nhũng. Kết quả ra sao cả nước đã rõ, nhất là gần đây ông Ngô xuân Thọ, con trai cụ chủ tịch Giám sát viện, đã công khai lên tiếng về những việc làm của viện Ám sát và yêu cầu 18 vị giám sát từ chức vì ý thức liêm sỉ và công bằng, thì sự thể lại càng sáng như ban ngày. Xin miễn có lời phụ đề Việt ngữ.

LIỀU THUỐC HẮC LONG

Ngoài các cơ quan hiến định, còn hàng trăm ủy ban bài trừ tham nhũng được khai sinh, nhưng rồtuộc nông a-ri-vê u. Lập cơ quan bài trừ tham nhũng, rồi lại phải lập cơ quan khác để bài trừ cái sự tham nhũng của cơ quan.. bài trừ tham nhũng thì quá mệt. Cho nên hình như nhà nước sắp cho ra lò một đảng lấy tên là đảng Hắc long để...xịt tham nhũng, Đảng Rồng đen này sẽ do một vị Tướng lãnh đạo. Tuy đảng Rồng đen chưa hoạt động nhưng bọn C,O đoan là đảng này sẽ chẳng làm nên cơm cháo gì. Bởi lẽ chỉ những đũa nào có quyền hành mới tham nhũng được. Sức mấy mà sờ mó được đến chân lông những đũa có quyền hành. Đến các cơ quan nời còn chẳng ăn ai, hưởng hồ cơ quan chìm. Và chẳng chính đảng Rồng đen lại đem cái mác của mình đi mà hù thiên hạ, nghĩa là lại tham nhũng, thì rồi ra lập thêm đảng Rồng lộn để bài trừ đảng Rồng đen sao ? Mệt mới quá.

HẾT THUỐC CHỮA

Phải thú thật rằng nếu cơ sự cứ lè phè như từ xưa đến nay thì quả tình là hết thuốc chữa. Mà không trị nổi bệnh tham nhũng đến nơi đến chốn thì những chương trình, kế hoạch dù tốt đẹp cách mấy cũng cầm bằng nước lã ra sông. Người ta đang rầm rộ quảng cáo cho cái gọi là cách mạng kinh tế mùa thu. Chẳng biết đến bao giờ thì xảy ra cuộc cách mạng bài trừ các đảng quan lại tham lam và những nhiều. Cuộc cách mạng này cam đoan không cần quảng cáo, dân đen cũng ủng hộ hết mình. Ước mong nó sớm xảy ra để một người lương thiện khỏi phải tủi hổ vì sự lương thiện của mình. Mong lắm thay !

DỰ HỌC SINH KÈU

Chúng tôi một số phụ huynh học sinh nghe nói rằng hối xuất cho du học sinh sẽ tăng lên 275 tỉ thay vì 118. Nếu quả vậy thì các sinh viên con nhà nghèo sẽ hết chịu nổi và sẽ lâm nguy. Nguy ở những điểm sau đây,

1— Hoặc là phải tủi nhục rút lui, bỏ giờ học để về nước, để rồi được đi lính như lời ông đã nói..

2— Hoặc là cứ cố ở lại thì việc học hành sẽ bẽ bối, cũng chẳng ra gì, vì phải đi làm non để kiếm tiền mà học (những người mới sang thì ai muốn, có muốn thì cũng chỉ làm bồi bếp mà thôi).

3— Nếu có học thì cũng chỉ luôn luôn bị khủng hoảng tinh thần: nào lo cho thân phận mình hăm hiu nơi đất khách quê người nào lo cho cha già mà mẹ khổ ở quê hương.

4— Cái nguy lớn nhất là : lỡ trẻ nó nhẹ dạ bị Cộng Sản ve vãn, tuyên truyền và ra tay nâng đỡ, thế là gia đình chúng tôi mất con, mà miền Nam Quốc Gia mất người.

Tựu trung, vô tình mà biện pháp hối xuất 275 làm lợi cho những ai, chúng tôi không biết chứ riêng đối với đám DHS thì nó là lưới búa tầm sét bổ lên đầu chúng và gia đình chúng.

Liên hệ trực tiếp tới việc này có Bộ Quốc Gia Giáo Dục, Nếu không phản ứng. Bộ sẽ không khỏi mang tiếng nhiều và gánh đủ trách nhiệm Tinh thần trước lịch sử là «đem con đi bỏ chợ».

Có người còn đổ lỗi rằng : «Do Mỹ tất cả. Chính Mỹ nó muốn hết và làm ra hết. Chính sách của nó thâm độc lắm ! Nó sửa soạn để chỉ mấy năm tới đây, Miền Nam Việt Nam sẽ rơi trọn vào tay nó cả linh hồn lẫn vật chất. Bằng hối xuất 275 đối với DHS, nó gián tiếp tiêu diệt mần mống DHS nghèo, mà nó không tia vì cho là để nhiệm tư tưởng vô sản. Sẽ chỉ còn sống sót trên thang học vấn, để dễ sai khiến mai sau, là một số những con nhà Tư Bản, những con cháu ông Bự, giồng giồng tham nhũng, hoặc miêu duệ người Việt Gốc Hoa, Ba Tàu gian thương lắm tiền nhiều bạc, dễ dàng Mỹ hóa, dễ dàng vong bản và làm nô dịch cho ngoại bang».

GIÁNG SINH 1971

TÌM ĐỌC

RỪNG, ĐỒ QUYÊN và KÊ LA

Thơ Diên Nghị

Mẫu bìa : Hồ thành Đức— Phụ bản : Jaques Barret, Hoàng Thụy Kha, Nguyễn hữu Nhật

Tác giả xuất bản — Đồng Nai phát hành

Các bạn ở xa muốn có sách đẹp xin liên lạc với :
DUYNG DIEN NGHỊ KBC 3.177

HEPACHAUT

VIỆN BÀO-CHẾ : HADZER

Nước cốt lá ARTICHAUT

Nước cốt GAN BÒ TƯỚI

SINH-TỐ B12

SINH-TỐ B1

SINH-TỐ B2

SINH-TỐ B6

SINH-TỐ PP

SINH-TỐ D3

YẾU GAN, NÓNG GAN

GÂY ỒM, MẤT NGỦ

MỤN Ở MẶT

NGŨA MÈ ĐAY

THIỆU MÁU

LAO-LỰC, TÁO BÓ

DƯỠNG THAI

MỖI MỆT

00 00 00 00 00 00 00 00

CON ONG • 11

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gãy tai trâu
Đạn đầu bắn xé gươm đầu chém ru

VĂN QUÂN họ thú

THI ĐUA

Cách đây ít ngày, ông dân biểu Dương Vy Long đã lên tiếng kêu gọi các vị nghị sĩ "nên tự xử khi ấn định ngân sách của Thượng nghị viện." Ông Long bảo, nếu không tiết kiệm thì ngân sách Thượng viện là một ngân sách quá đáng. Ngân sách này dự trù tăng lương nghị sĩ lên 134.000, rập 60 máy lạnh cho 60 phòng nghị sĩ và dành một ngân khoản 2.000 đô la cho mỗi nghị sĩ xuất ngoại.

Lời kêu gọi trên của ông dân biểu Vy Long có vẻ rất xây dựng, nói lên tấm lòng thương dân thương nước rất cao cả. Vì trong tình trạng cách mạng mùa thu như thế này, trong khi dân chúng đang được đóng khổ thay quần như thế này mà quý ông nghị sĩ đòi tăng lương, đòi sắm thêm thật nhiều máy lạnh và đòi tiền xuất ngoại du hí thì quả thật các ông ấy muốn làm cha thiên hạ rồi. Ông Dương Vy Long kêu gọi một sự tự xử là đúng lắm, là có liêm sỉ lắm.

Thế nhưng, có điều đáng tiếc là ông Vây Rông lại không chịu có thêm một tí liêm sỉ để kêu gọi chính mình và quý đồng viện của mình tại Viện Hạ bộ cũng nên làm một phát tự xử cho vui. Hiện tại, các ông nghị sĩ mới dự tính đòi tăng lương lên 134.000 đồng và rập thêm ít máy lạnh mà thôi. Sự đó chưa được thực hiện. Trong khi đó, các ông dân biểu trong số có ông Vây Rông, từ khuya đã được lãnh 134 xin và vừa rồi lại đòi mua một lô xe mới tính nửa để quý bà dân biểu đi chợ, quý tiểu thư, công tử hoặc quý tình nhân của dân biểu đi học, đi chơi, đi du hí...

Vậy, tại sao chỉ có các đảng nghị sĩ là nên tự xử, còn dân biểu thì không? Hay là các dân biểu cao quý hơn nghị sĩ? Dân biểu thuộc giai cấp quý tộc còn nghị sĩ thuộc giai cấp bán cùng thứ dân, do đó nghị sĩ không có quyền đòi tăng lương bằng dân biểu?

Hiện có tin, các đảng DB sau khi nghe tin quý nghị sĩ đòi tăng lương lên 134 xin một tháng, đã quyết định tăng lương cho mình lên tới 200.000 1 tháng cho nghị sĩ hết đường đuổi kịp. Nhưng nghị sĩ cũng không vờ. Các đảng này quyết định chờ cho dân biểu tăng lương xong đầu đầy rồi mới làm một phát nhảy vọt cho chắc ăn. Nếu dân biểu tăng 200 xin; quý nghị sĩ sẽ tăng luôn lên 400 xin hay có khi tăng nữa để đề khỏi bị cái nhục nằm trên mà thua nằm dưới.

Từ lâu nay, viện trên và viện dưới đã ra sức thi đua với nhau. Chẳng hạn, viện dưới nổi tiếng nhờ tiếng nói của gia nô thì ngay lập tức viện trên cũng có tiếng nói gia nô như ai. Viện dưới có mấy chú hề chuyên rút súng bắn lên trời làm trò xiếc hoặc ám sát những hình nhân đòi sửa điều 4 HP thì viện trên cũng có ngay một ông Trần Văn Quả ngang nhiên hăm dọa sẽ đi ám sát người tuy rằng ông chưa biết bắn súng. Thành ra, hai viện đều nổi tiếng ngang nhau, chẳng bên nào thua bên nào.

Tuy nhiên, chỉ còn vấn đề lương lậu là viện trên còn bị kém viện dưới một chút. Do đó mới đang có sự thi đua tăng lương hiện tại. Và ông ăn bản này đang đòi ông ăn bản kia tự xử.

Theo bọn C.O, các ông cũng chẳng nên bày đặt tự xử làm con mẹ gì nữa cho nó phiền ra. Các ông cứ việc đem ngân sách quốc gia năm tới chia cho hành pháp một ít, tư pháp một ít, còn bao nhiêu các ông chia đều cho nhau là xong chuyện. Các ông mà nói đến chuyện tự xử thì khỏi hải quá!

PHẬT KHỐC!

Đạo Phật là một trong những tôn giáo lớn ở nước ta. Giáo lý nhà Phật đã ảnh hưởng sâu rộng trong đời sống dân tộc ta từ ngàn năm nay. Vào thời nhà Lý, dưới sự cổ vũ của các vị cao tăng đức hạnh, các nhà lãnh đạo quốc gia thời kỳ cực thịnh về mọi mặt: quân sự, chính trị, văn hóa và xã hội.

Trước năm 1963, tức là trước khi có cái gọi là Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất, mặc dù gặp nhiều khó khăn, mặc dù có nhiều ngành, nhiều phái đạo Phật vẫn được coi như một khối duy nhất và

các vị tăng sĩ Phật giáo vẫn được mọi người kính trọng, tôn sùng. Thế nhưng, từ khi có cái gọi là "thống nhất" thì đạo Phật lập tức có ngay một sự chia rẽ trầm trọng, một sự chửi bới vô cùng thô tục giữa các nhà chùa với nhau. Và cũng từ đây mới chính thức có hai nước Phật giáo là nước Ấn quang và nước Quốc tự. Hai nước này đã coi nhau như nước với lửa, như Cộng sản với Quốc gia và có lần đã đem quân đánh nhau tạo nên cảnh máu chảy thây phơi vô cùng khủng khiếp.

Tuy nhiên, sau những lần giao tranh bất phân thắng bại, hai nước Ấn quang và Quốc tự đành chấp nhận tình trạng hưu chiến để đường ai nấy đi, Phật ai nấy thờ. Hiện tại, các sư ông phe Ấn quang đang tự nhận là những người đi tìm hòa bình cho dân tộc và không lý gì tới đấm Quốc tự nữa.

Trong khi đó, các sư ông phe Quốc tự lại hì hục đánh nhau, chửi nhau dữ hơn cả hàng tôm hàng cá. Các ông này chẳng cần quan tâm tới chuyện chiến tranh hòa bình, ách mạng mùa thu, mùa đông gì cả, cũng chẳng cần biết tới bọn chúng sinh chết chóc, đói khổ ra sao. Điều các ông ấy quan tâm là đi mua súng dật trong mìn để lưu lư lại đem ra trợ Phật tử. Đối với các nam Phật tử thì các ông ấy trợ bằng súng thật, còn đối với các nữ đệ tử thì các ông ấy trợ bằng súng bắn nước, tức là thứ súng mà từ khi sinh ra đời các ông ấy đã có sẵn trong mình. Ngoài ra, các ông ấy còn quan tâm tới chuyện móc tiền Phật tử bằng cách mở hội chợ đánh bạc ngay trong chùa để cho Đức Phật chứng kiến.

Nhưng chuyện hấp dẫn nhất là các ông sư Quốc tự đã đem cha nó đất chùa bán cho bọn chú Ba ở chợ lớn xây cất nhà cửa. Các ông ấy lại nhắm bìn ngay những chỗ thật tốt, tức là đất ở ngay cổng chùa. Thành ra cả một công trình xuong máu của hàng ngàn tăng ni, Phật tử trong cuộc tranh đấu gian khổ năm 63, nay thuộc quyền tư hữu của mấy sư ông Quốc tự! Thật ra chỉ là hai sư ông Minh Thành và Đức Nghiệp. Cũng chính vì chuyện bán đất chùa này nên mới xảy ra cuộc thanh toán hiện tại ở nước Quốc tự giữa phe Đức Nghiệp và phe Tâm Giác.

Phe võ sư Tâm Giác tương đối sạch sẽ hơn nên không chấp nhận được hành động gian tham, tội lỗi của bọn sư hồ mang Mah Thành, Đức Nghiệp nên đã làm một phát đào chánh chớp nhoáng, tiếp thu toàn thể lãnh thổ Annam Quốc tự khiến cao bồi Đức Nghiệp tuy có súng nhưng vẫn phải chạy tóe khói.

Sư dạy võ Tâm Giác đã có hành động đẹp khi loại được bọn sư hồ mang ra khỏi đất Quốc tự. Tuy nhiên, ông đã hành động hơi trễ vì Ông để cho Đức Nghiệp bán đất xây nhà tùm lùm trước cổng Quốc tự rồi mới ra tay hành động thì chuyện đã rồi. Nếu bậy giờ ông không tìm cách dẹp những dãy nhà xây choán trước cổng chùa của bọn tư bản thì dư luận có thể ngờ rằng chính ông đã tiếp tay cho Đức Nghiệp. Cuộc đảo chánh của ông phải chăng là để cứu cho Đức Nghiệp thoát khỏi một cảnh thanh toán dữ dội của đồng bào Phật tử toàn quốc đánh cho những tên sư hồ mang, phản giáo?

Vậy, mong rằng sư ông Tâm Giác hãy tiếp tục có những hành động đẹp hơn nữa bằng cách bắt bọn phản giáo phải trả tiền lại cho những nạn nhân đã mua đất, mua nhà ở trước cổng chùa Quốc Tự và bằng mọi cách san bằng những dãy nhà đó để trả lại sự thanh tịnh, trang nghiêm cho nơi tượng trưng quyền của giáo hội sau này, nhất là để cho những người đã hy sinh vì Đạo pháp khỏi đau lòng nơi chín suối.

KÊ THÙ CHÍNH CỦA PHẬT GIÁO

Nói đến chuyện lừng chừng, chia rẽ trong nội bộ Phật giáo giữa hai nước Ấn quang và Quốc tự, người ta chỉ nghĩ tới hai sư ông Trí Quang và Tâm Châu, tức là hai nhân vật chính đứng đầu hai phe, hai nhân vật đã từng coi nhau như kẻ thù bất cộng đái thiên, nhất định không thờ chung một Phật.

Thế nhưng, người ta lại không nhắc tới nguyên do nào đã khiến họ thù ghét nhau như vậy, để rồi từ đó tạo nên cảnh suy yếu của một tôn giáo lớn nhất nước. Theo nguyên tắc "túc lý" trong triết học, cái gì cũng phải có nguyên do, do đó, sự chia

rẽ của Phật giáo tất cũng phải có nguyên do. Và nguyên do ở đây chính là bàn tay bí mật của một người.

Những ai quan tâm tới thời sự Phật giáo chắc còn nhớ, trong cuộc tranh đấu của Phật giáo năm 63, có một nhân vật liên lạc trực tiếp với Mỹ, thường xuyên báo cáo những diễn biến của cuộc tranh đấu với Mỹ, đó là sư ông Đức Nghiệp, hồi đó mới là một đại đức. Chính nhờ sự liên hệ với Mỹ, mà sư ông đã nhiều lần thoát màn lưới của chính quyền họ Ngô.

Thế rồi, khi cuộc tranh đấu của Phật giáo được coi như thành công, sư ông Trí Quang được bầu làm Chánh thư ký Viện Tăng Thống, sư ông Tâm Châu Viện trưởng VHD và sư ông Đức Nghiệp cũng được một chức quan trọng là Tổng thư ký VHD. Trong thời gian này, Phật giáo được coi là một lực lượng mạnh nhất, hùng hậu nhất và cũng đáng sợ nhất đối với nhiều người.

Tuy nhiên, tình trạng cực thịnh của Phật giáo trên chỉ có trong một thời gian rất ngắn. Liền sau đó là một cuộc chia rẽ và phân hóa bất ngờ. Mở đầu là cuộc cãi lộn giữa sư ông Đức Nghiệp với sư ông Trí Quang và khi đó chưa có súng nên sư ông Đức Nghiệp đã rút dao chớ dọa đim sư ông Trí Quang. Chẳng biết nấp tẻ ra sao, sư ông Tâm Châu liền nhảy vào vòng chiến bằng cách bênh người Tổng thư ký của mình là sư ông Đức Nghiệp. Thế là mở màn cuộc chiến tranh nóng lạnh giữa hai sư ông Trí Quang và Tâm Châu.

Sau khi đã tạo được sự mâu thuẫn và chia rẽ giữa hai nhân vật đầu não của Phật giáo, sư ông Đức Nghiệp liền được chính phủ Huế ký cấp cho một học bổng sang Mỹ du học. Mặc dù kẻ châm đầu đã ra đi, ngọn lửa Tâm Châu và Trí Quang vẫn càng ngày càng bốc cao, càng ngày càng dữ dội để rồi cuối cùng, không còn cách chữa, Phật giáo từ đây bắt đầu có phe Tâm Châu và phe Trí Quang. Một tôn giáo hùng hậu, đông đảo, đã từng đánh đổ được cả một chế độ, nay chỉ vì mấy ông lãnh đạo chia rẽ, bỗng đứng trở nên yếu xiêu đến nỗi vào năm 1966 đã phải thất bại chua cay sự đàn áp của chính quyền thời đó.

Sự chia rẽ giữa hai phe Tâm Châu và Trí Quang giờ đây lại càng trầm trọng hơn để sau đó chia hẳn thành 2 nước Ấn quang và Quốc tự. PG thật sự biến thành con hổ giấy, chẳng còn gây nguy hiểm được cho ai. Có lẽ cũng vì nhân ra tai họa này, các vị lãnh đạo của hai nước Ấn quang và Quốc tự đã nhiều lần cố dẹp bỏ hận thù để bắt tay nhau, không đánh nhau, chửi nhau để vạch áo cho người xem lưng nữa.

Công cuộc hòa giải giữa hai nước đang tiến hành tốt đẹp thì bất ngờ sư ông Đức Nghiệp du học bên Mỹ trở về. Không hiểu sư ông làm cách gì mà ngay lập tức hai nước Phật giáo AQ và QT lại hận thù nhau trầm trọng hơn trước, đến nỗi Ấn quang đã phải nổi giận đem quân sang xâm lăng QT và sau đó là một cuộc phản công tái chiếm của chính sư ông Đức Nghiệp. Sư ông đã khuan tới chùa súng ống, đạn dược và cả một lực lượng lính tráng hùng hậu để đàn áp phe AQ. Cuộc đàn áp lúc đó đã được mô tả là đẫm máu và vô cùng tàn bạo trong lịch sử tranh đấu của Phật giáo.

Sau cuộc tái chiếm đẫm máu trên, sư ông Đức Nghiệp nghiêm nhiên trở thành chủ nhân của nước Quốc tự. Người muốn làm mưa làm gió gì thì làm, chẳng ai dám ngăn cản. Sư ông Minh Thành thật ra cũng chỉ là một kẻ bù nhìn một nạn nhân của Đức Nghiệp mà thôi. Trong khi đó, những vị lãnh tụ khác của QT, kể cả sư ông Tâm Châu đã bị cả một chiến dịch mưu toan bói nhọ và hãm hại. Có những tờ báo được những bàn tay bí mật bỏ tiền cho ra cốt để gán cho sư ông Tâm Châu chính là người muốn hãm gán lại vết rạn nứt quá lớn giữa hai nước AQ và QT, tức người đi ngược với chủ trương của Đức Nghiệp.

Đi ngược với Đức Nghiệp tất nhiên bị Đức Nghiệp hãm hại, vu khống. Một khi loại được Tâm Châu rồi thì chẳng còn ai đáng cho Đức Nghiệp sợ nữa!

Phật giáo đang thống nhất bỗng bị chia rẽ, đang mạnh bỗng trở thành yếu, các vị lãnh tụ càng ngày càng ghét nhau, xa nhau, hận thù nhau, chung quy vẫn do một bàn tay Đức Nghiệp, một người đã liên hệ mật thiết với Mỹ ngay từ năm 63, đã được đi Mỹ tránh mặt ngay sau khi châm ngòi cho sự chia rẽ giữa hai TT Tâm Châu, Trí Quang và đã từ Mỹ trở về tiếp tục sự mạng gây chia rẽ, hận thù giữa lúc hai khối Phật giáo đang có cơ tiến lại gần nhau, bắt tay nhau.

Như vậy, không cần suy nghĩ nhiều, hẳn mọi người đã biết Đức Nghiệp là người của ai, nhận chỉ thị từ đâu để phá hoại làm tan nát cả một tôn giáo có ảnh hưởng rất lớn đến đời sống và tương lai dân tộc. Hỡi ôi, Đức Nghiệp

ĐẠI SỨ VIỆT NAM 'MÙI LỖ' LE NESTOUR

NOC ĐỘC

DÂN BIỂU MÙA RỐI!

Kể từ ngày Hiến Pháp 9 nút xứ Mit Cộng Huê dành cho Thượng nghị viện quyền chấp thuận việc bổ nhiệm các ông đại sứ, và từ ngày có sự lung củng giữa các cụ Nghị và Sếp, thì Hành Pháp đã đi vòng "ngã sau" của Hiến Pháp bằng cách thiết lập chế độ các ông xử lý thường vụ. Và chỉ riêng ông ngoại trưởng cũng có quyền bổ nhiệm ông xử lý thường vụ các tòa đại sứ. Và đó là thời vàng son của các ông ngoại, mặc tình đưa gà nhà đi! Ông Ngoại Thành đã gài được con gà Nguyễn phương Thiệp, một anh chàng thân thích với ông Thành, tự xưng là Luật Sư mặc dầu không hề có tên trên danh biểu Luật sư đoàn, xử lý Tòa đại sứ tại Ba Tây, ở Nam Mỹ, một xứ giàu vì có nhiều đồn điền cà phê. Và theo báo chí, thì hình như đó là một lý do khiến ông ngoại Thành chọn quân sư quạu mo Nguyễn Phương Thiệp đi trấn ải xứ đó.

Rồi đến ông ngoại Lâm, đưa anh chàng Diệp quang Hồng, mà bà vợ, con ông Tám Bò giàu có xứ Bạc Liêu hình như có họ với bà ngoại Lâm, qua trấn ải bên Vong Các. Ông ngoại cũng đưa anh chàng tu xuất Đồ trọng Chu, mà bà vợ đã từng là phó chủ tịch cái tập đoàn công dân (một biến thể của Cần lao) mà ông ngoại Lâm là chủ tịch, qua xử lý bên nước giàu có Úc châu. Đó chỉ là những thí dụ điển hình cho thấy Hiến pháp chỉ là những điều khoản mà một ông tổng trưởng của hành pháp vẫn có thể đi ngang về tắt như thường.

Vậy đã từ lâu, Thượng viện vẫn bị mời đi chỗ khác chơi trong cái vụ đề cử các đại diện ngoại giao tại nước ngoài. Và chỉ mới tuần trước đây, các cụ Nghị mới được hành pháp cho phê chuẩn 2 ông đại sứ. Có lẽ vì từ lâu mới được đoái hoài, các cụ nghị mừng quýnh, nhâm mất chuẩn phê liền cái rụp. Tướng Trần văn Minh, đang đại sứ tại Tunisie, được kiêm luôn nước Tchad ở Phi châu. Ở Phi châu bán khai, để ông Minh hay ai đó cũng được đi. Nhưng ở Thụy sĩ, một nước có vị trí quan trọng, và nhất là một nước

có luôn cả Tòa Đại Sứ Bắc Việt tọa lạc, các cụ nghị lại nhắm mắt chấp nhận cho ông tây lai Le Nestour làm đại sứ cho xứ Mit thì quả thật các cụ đã nhắm mắt riu riu theo hành pháp rồi đó. Vì ông Bùi văn Anh, tên thật là Le Nestour thuộc phái mi Le Nestour Pháp ở Rạch giá mặt mày còn tây rặc, và nếu các cụ nghị thấy anh chàng mới biết rằng mình đã bỏ nhiệm ông tây con làm đại sứ tại một nước quan trọng. Ông tây con này có cái mạnh thể là em bạn rề của một yếu nhân và nhờ thế ông được đưa đi Hoa Thịnh Đốn, rồi Đài loan. Và hồi ở Đài loan, ông cũng đã gây sóng gió rồi xin các cụ hỏi nhỏ cụ Đại sứ Kiều, Anh ruột của T Thống sẽ nói cho mà nghe. Nhưng thôi, các cụ nghị đã nhắm mắt chấp thuận rồi. Dầu sao, ông đại sứ Le Nestour Bùi văn Anh cũng sẽ gây thích thú cho dân chúng Thụy sĩ và làm cho họ tin tưởng rằng dân Việt Nam, sau những ngày chung đụng với Pháp rồi Mỹ, Úc, Tân tây Lan v.v, nay thấy đều mắt xanh mũi lõ, giống jai hết!

DÂN BIỂU MÙA RỐI!

Trong xã hội hiện tại của xứ Mit Cộng Huê này, dân biểu là một trong những giới bị dư luận báo chí và dân chúng chỉ trích nhiều nhất và thậm tệ nhất. Không có ngày nào mà không có tờ báo chửi bới không tiếc lời những tên ăn hại đại nạt mang danh dân cử. Có lẽ là để phụ họa cho cái trào lưu đó, ngày 19-12 vừa qua, trên báo Điện Tin, một tờ báo đối lập của Nghị sĩ Hồng sơn Đông, nhà dân biểu Phan xuân Huy, có hẳn danh là "dân biểu lùn teo chim", và "vang danh" vì đã không ngần ngại công khai đòi đòi quần trước khoáng đại để khoe chim (!) đã viết một bài báo dài để tố khổ dân biểu. Dưới tựa đề "Dân biểu, những tên mùa rối của chính quyền", nhà dân biểu Huy đã dẫn chứng rằng dân biểu là hạng người vô dụng, chỉ để cho Chính quyền làm cảnh, gây tốn kém cho công quỹ. Thấy thành tích lem nhem của các dân biểu, nghe một người đồng bọn xác nhận như vậy, dân chúng hoàn toàn

đồng ý với dân biểu Phan xuân Huy. Nhưng có điều người dân thêc méc: tại sao nhà dân biểu teo chim lại còn chịu ngồi chung chạ bên cạnh

dám người mùa rối ấy? Sao nhà dân biểu Phan xuân Huy lại không chịu từ chức mà cứ ngồi lì trong cái thùng rác thối um ấy? Đã biết là trò mùa rối của Chính quyền đã biết là dân cảnh, mà lại không chịu rút lui, lánh xa, tức là đồng lõa đó ông dân biểu teo chim ạ. Nếu ông từ chức, thì mỗi tháng, ít ra, công quỹ cũng tiết kiệm được 134.000d chứ phải ít sao. Người ta còn nhớ, hồi làm Hội kế Viên, ông đã chỉ trích những sự phí

phạm công quỹ, nhưng vừa tái đắc cử, ông đã chọn ngay chiếc Toyota mới cắt chỉ mà Hạ viện đã mua (trong thời kỳ ông làm Hội kế viên) để xử dụng, và hằng ngày vẫn điện đàm về đơn vị của ông bằng công quỹ! Khỏi dân tộc đã có ông Lý quý Chung hừa từ chức rồi lại nuốt lời, nay đến ông, cũng chỉ tiếp tục chỉ trích suông rồi vẫn an phận trong cái thùng rác thối ấy sao? Nếu thế ai nói chả được. Và nhất là ông chỉ lặp lại những điều báo chí đã phanh phui rồi!

GÃI SĨ

Ngồi rù gãi hàng dài tấn tấn
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

BÈ HỘI ĐỒNG

Mấy tháng nay, hết độc cử rồi lại đến cách mạng mùa thu, toàn những thắng lợi về vang đồn đập, mà bọn nhà báo thường hay ngứa mồm, nhất là những kẻ viết lách nham nhở, vốn có bệnh ngứa mồm kinh niên, bạ chỗ nào cũng chõ mồm vào mà chửi, chẳng biết kiêng nê, nên các thắng lợi về vang, làng báo đang bị <bè hội đồng> rất dữ dội.

Ông Chủ Tịch Hội Đồng Báo Chí cũng là chủ Báo Đồng Nai, bị Phó Tổng Thống lôi ra tòa về vụ Ngô xuân Thọ.

Cha Trần Du, chủ báo Hòa Bình, được Tối Cao Pháp Viện đặc biệt chiếu cố với 9 vụ ra tòa cùng một lượt, và hình như có lần báo HB đã tạo được thành tích kỷ lục là nhận được 17 trái tòa trong một ngày.

Trong khi đó, làng viết lách nham nhở thì sau khi Sức Mấy của Hòa Bình và Chính Luận phải rửa tay gởi kiếm lên đường công tác, Thiên Khôi của Trắng Đen, sau khi tặng Sức Mấy một bài thơ rất làm ly, cũng đã bắt đầu biệt tích giang hồ. Còn Tú Kêu, mặc dầu hai lá phổi là cả một "ngân hàng" vì trùng lao, có số "ký thác" cao nhất thế giới, đã bị Hội Đồng Giám Định Y khoa đuổi về nhiều lần nhưng cũng đã phải lên đường nhập ngũ.

Ngoài ra, làng báo đang lên cơn sốt trầm trọng về giấy. Giấy đang từ hơn 500d một ram 500 tờ, nhờ ơn Cách mạng mùa Thu, sắp tăng lên 1200d 1 ram nghĩa là tăng hơn 1000d. Do đó, giá báo cũng sắp sửa phải tăng lên 100 0/0, báo 6 trang từ 10d lên 20d một tờ, báo 8 trang từ 15d lên 25d, và báo 12 trang từ 15d lên 30d. Các báo nhỏ vốn sống nhờ bông giấy sẽ chết hết, và báo lớn cũng khốn khổ, vì giá báo mắc quá, thì độc giả sẽ mướn báo mà đọc chứ đêch thêm mua nữa.

Ngày xưa, ông Tổng thống Jefferson của Hoaký đã tuyên bố: "nếu phải lựa chọn giữa một xã hội có chánh phủ mà không có báo chí và 1 xã hội có tự do báo chí mà không có chánh phủ, thì tôi chọn cái thứ hai".

Ngày nay, các nhà cai trị VNCH khôn hơn ông Tổng thống Mỹ trước kia, nên đã chọn cái thứ nhất, đêch thêm chọn cái thứ hai.

CÁI RÚN CỦA SỨC MẠNH

Cho đến nay, vẫn đề sửa đổi hiến pháp coi mới tạm lắng dịu, ít người bàn tán tới nữa. Tuy nhiên, nội vụ ít có vẻ yên lặng ở mặt nổi, nhưng lại đang được chuẩn bị ráo riết về mặt chìm.

Chả hiểu phía định sửa điều 4 có làm nên cơn cháo gì không, Có điều người ta biết chắc là phía nhà nước đương quyền đang chuẩn bị ráo riết để sửa khá nhiều điều, theo chiều hướng của Tổng Tông là sửa hiến pháp để có một guồng máy cai trị chống cộng hữu hiệu hơn, nghĩa là tăng quyền cho Tổng Tông.

Có nhiều người đến nay vẫn ngây thơ tưởng rằng một chánh quyền mạnh hay yếu là ở... hiến pháp! Sự thật hoàn toàn không phải như vậy.

Cái rún của sự hùng mạnh không nằm ở hiến pháp, mà nằm ở nhân dân 1 chánh quyền tuy bị hiến pháp bó tay, nhưng nếu được toàn dân hết mình ủng hộ, thì chính quyền tưởng là yếu, nhưng làmạnh vô địch. Một C.Q. được hiến pháp cho toàn quyền, hoặc xé bỏ hiến pháp để được tự do hành động, nhưng nếu không được sự hậu thuẫn tích cực của dân chúng, thì chánh quyền tưởng là mạnh nhưng thật sự yếu hơn sên, sớm muộn thế nào cũng bị sụp đổ.

Cổ Tổng Thống Diệm được hiến pháp dành cho toàn quyền, nhưng cuối cùng đã sụp đổ như một lâu đài trên bãi cát.

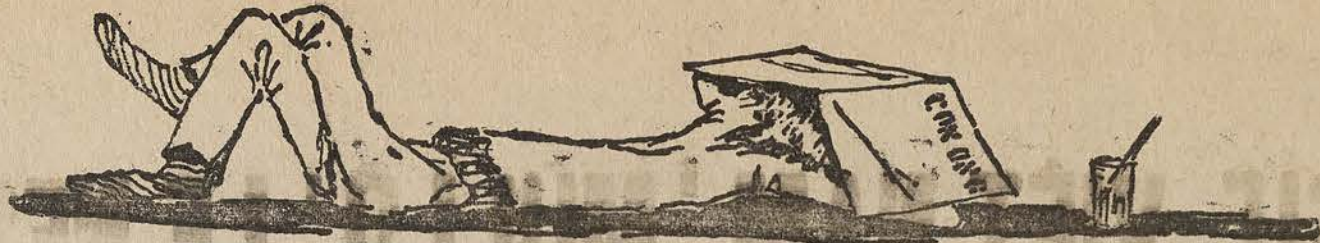
Tổng Thống Yuhya Khan của Hồi Quốc đã xé bỏ hiến pháp để được toàn quyền đối Phó với Ấn Độ, nhưng đã sụp đổ trong vòng một tuần lễ trước sức tấn công của Ấn, dưới quyền chỉ huy của một Thủ Tướng cái, chưa hề biết trận mạc là gì.

LonNol của Kampuchia cũng mới xé bỏ hiến pháp nhưng đang bị suy yếu hơn bao giờ hết.

Đó là những kinh nghiệm để những người khôn ngoan nên đi tìm sức mạnh ở nhân dân hơn, là ở hiến pháp

BẠN ĐỌC CON ONG NHỚ:

- Hàng ngày đọc Nhật báo THẦN PHONG
- Mỗi Tuần đọc VĂN NGHỆ TIỀN PHONG

CÁI KÊ DỆ NGÕNG

CHUYỆN NHÀ CHÙA.

Nhà Nước vốn sợ Nhà Chùa...
Không phải cho tới bây giờ, trên đất nước Giao Chỉ, Nhà Nước của chúng ta mới phải tốn hao tâm huyết để đối phó với Nhà Chùa. Cách đây hàng trăm năm, bên đất Tàu, vua tôi nhà Thanh cũng đã phải làm một phát hỏa thiêu Thiệu Lâm tự.

Thiệu Lâm tự, chỉ là một ngôi chùa dựng lên trên đỉnh núi Thiệu Thất. Các tăng lữ trong chùa nổi tiếng một phần vì đạo pháp uyên thâm, và cũng một phần vì võ công trác tuyệt. Từ ngày còn nhỏ, tôi cũng đã được nghe nhiều huyền thoại về phái võ Thiệu Lâm. Khi nghe thấy ai nói rằng người đó có võ Thiệu Lâm tôi đều tỏ lòng ngưỡng mộ. Ngay đến bây giờ, vẫn còn bàng bạc nhiều huyền thoại về Thiệu Lâm, nhất là từ ngày biết đọc truyện kiếm hiệp Kim Dung.

Theo như sự suy nghĩ nông cạn của tôi thì Nhà Nước ở bên Tàu, muốn đối phó với nhà chùa Thiệu Lâm, cũng phải tốn rất nhiều công phu.

Đầu tiên, là việc thành lập các phái võ khác như Nga Mi, Côn Luân, Không Động, Võ Đương v.v... để chia xẻ bớt lực lượng. Rồi sau mới đến việc bôi bẩn bằng cách phá vỡ những huyền thoại. Đọc bộ truyện Càn Long du Giang Nam, thì thấy rằng đệ tử Thiệu Lâm tự, bị bôi bẩn hơi kỹ. Nhưng dù cho dùng đủ mọi mưu kế, thì chùa Thiệu Lâm vẫn là Thái Sơn, Bắc Đẩu của các phái võ. Cuối cùng, chỉ còn một cách là đốt chùa.

Chùa tuy đốt được, nhưng tinh thần Thiệu Lâm vẫn còn. Không ai có thể phủ nhận được điều đó.

Nước Giao Chỉ của chúng ta, sau cách mạng 1953, thì Nhà Chùa là Thái Sơn, Bắc Đẩu của cách mạng. Tất cả đều hướng về chùa, như các phái võ hướng về Thiệu Lâm tự. Những lúc về sau này, một Nội Các muốn đứng vững, phải dựa vào uy thế Nhà Chùa. Sự quyết định của Nhà Chùa được coi như cần thiết để thành lập một Nội Các.

Điều này thì ông Già Gân biết rõ hơn ai hết...

Biết được sự lợi hại ấy, nên Nhà Nước mới tốn của bỏ tiền ra để củng cố đường một ngôi Việt Nam Quốc Tự. Và chuyện nhà chùa bắt đầu từ ngày có ngôi quốc tự.

Có kẻ cho rằng ngôi quốc tự đã xây trên một khu đất xấu. Đất có ảnh hưởng tới người. Quốc tự không có được cái huyền bí của Ấn Quang, không có được cái oai nghiêm của Vĩnh Nghiêm, và nhất là không có được cái thâm u cần thiết của một ngôi chùa. Nhìn từ ngoài vào, chỉ thấy một sự tráng lệ. Mà tráng lệ, chỉ là để đánh cho cung điện. Việt Nam quốc tự với cái không khí tập nập ngựa xe ấy, chỉ có thể là chỗ tụ hành của Phổ Chiếu thiền sư, tức Chiếu Lý Phạm Thái.

Ngôi quốc tự, từ ngày thầy Tâm Châu phong kiến qui ẩn, rút về Từ Quang, sống một cách âm thầm là bắt đầu xây ra những vụ lem nhem. Thầy Minh Thành, vì đã già quá, không đủ tài để gây nên huyền thoại. Hơn nữa bên cạnh Thầy Minh Thành lại còn có thầy Đức Nghiệp, thầy Trí Dũng, được mô tả như những thầy tu dợt sóng mới. Mấy thầy đã vén tay áo cả sa, đốt một lèo tất cả những sự sùng kính mà từ xưa tới nay, các Phật tử còn để dành cho các thầy. Tuy rằng chưa xây một vụ hỏa thiêu Việt Nam quốc tự như đã hỏa thiêu Thiệu Lâm tự, nhưng mà như thế, cũng đã gặp mấy lần câu chuyện hỏa thiêu.

Tôi không có ác cảm gì với các thầy Việt Nam quốc tự. Trái lại nữa là khác.

Tôi đã cãi nhau kịch liệt với anh Lê Minh Hoàng Thái Sơn, khi anh kể chuyện các thầy tụng kinh bằng máy thu băng. Ngày thầy Đức Nghiệp cho ra đời tờ nhật báo Quảng Đức, thầy Văn Kha có tới rủ tôi đi hết sức chút tiền lẻ. Tôi đã từ chối vì không đồng ý với thầy Văn Kha, gọi tiền của thầy Đức Nghiệp bỏ ra làm báo Quảng Đức là tiền chùa. Trong ngôn ngữ Giao Chỉ thì cái gì của chùa, được coi như là võ tội vạ, có quyền mang ra xài vung vít. Thầy Đức Nghiệp kỳ đó đốt giấy bạc hơi kỹ, đến nỗi phải thốt ra những lời ai oán. "Thầy đi dạy học, mỗi giờ được có hai trăm. Thầy Văn Kha nó dạy thầy là... báo có hai tháng mà học phí phải đóng tới bốn triệu bạc. Thật tội nghiệp cho thầy Đức Nghiệp."

Sau vụ đánh Chùa chiếm Chùa, tái chiếm Chùa thì huyền thoại về Nhà Chùa bắt đầu bớt ảnh hưởng. Chỉ còn lại huyền thoại về cái áo裳 sau Việt Nam Quốc tự, với mười tám bàn tay nổi lều bầu. Nhà Nước được rảnh tay để hướng về nơi khác, được coi là nặng ký hơn.

Nhưng không hiểu sao những ngày gần đây, Nhà chùa mà đại diện là VN quốc tự lại thấy nhức nhích. Việc này được coi như một sự "thanh lý môn hộ" của thầy Tâm Giác. Sự bầu cử đã vượt xa cả sự độc diễn. Lần đầu tiên trong lịch sử bầu cử của xứ này, đã diễn ra một sự bầu cử võ tay.

Một chức vụ nào đó, khi có một người được đề cử, không có tiếng vỗ tay, hay sự vỗ tay chỉ biểu diễn đèn đẹt, thì người được đề cử kể như đi trượt... Còn nếu vỗ tay rào rào, vỗ cả tay cả chân, thì là đắc cử. Cứ như thế mà bầu một lèo cả hàng chục chức vụ, Thầy Tâm Giác đã đắc cử trong việc coi sóc Việt Nam quốc tự cũng với tinh thần ấy, nhưng cũng coi là được đi, vì thầy Tâm Giác vốn sẵn nổi tiếng là con người đại hùng, đại lực, đại bi. Cũng như những bác phương trượng của Thiệu Lâm tự như Không Văn, Phương Chứng, Huyền Từ... Không chừng Ngôi Chùa của Nước, nhờ tài lãnh đạo của phương trượng Tâm Giác, lại tạo được huyền thoại Nhà Chùa.

Nhưng rồi đến việc bàn giao mới thật là vất vả và lăm chuyen.

Nhân vật chính, lẽ dĩ nhiên vẫn là hai thầy Minh Thành và Đức Nghiệp. Khi bàn giao đến cái xé của Chùa, thì được thầy Minh Thành cho biết vì thầy túng quá nên thầy mang cầm nó mất rồi. Để túng túng, thầy có tiền thầy sẽ đi chuộc xé về. Nghe thầy than túng, các Phật tử thương thầy quá, khóc ướt tới hàng tá khăn tay. Nhưng lại thắc mắc không hiểu tại sao mà thầy lại túng?...
Đi tu thì được kể như gác bỏ hết mọi chuyện ở đời. Ăn uống thì chỉ cần tương chao, thêm tí xì dầu cây Bồ đề. Nếu có muốn làm bồ, thì chỉ cần có vài miếng đậu phụ, chiên với dầu ăn viện trợ. Đậu có cần gì nhiều. Một ngôi quốc tự rộng mênh mông với đầy đủ tiện nghi dành riêng cho thầy, ăn xong thì thầy tụng kinh, hoẵng đờng đạo pháp, thì có sao thầy lại túng?... Nhà thơ Trần Tế Xương trong bài thơ "hỏi mượn tiền sư không được", đã tả cái giàu của các thầy, "Vi ta thích mặc, nên ta túng. Bởi nó ăn chay, hóa nó giàu. Ngày nay, dù nhờ ơn Kiềm ước, sống hạnh rồi cách mạng kinh tế mùa thu, đậu phụ tương chao, cũng có leo thang đấy, nhưng đâu đến nỗi cho thầy phải đi cầm cái xé chùa. Nhất là xé của giáo hội, không phải riêng của thầy, thầy mang đi cầm thì được coi như là rất bạo gan, bạo phổi. Những thằng nham nhữ như lũ chúng tôi đây cũng phải chào thua."

Nói tới sự hoang phí của các thầy, tôi lại nhớ tới những bữa cỗ chay. Thật không có một sự giả dối nào bằng. Các thầy cứ ăn mặn, điều đó rất tốt. Nhưng những món nấu trong một bữa cỗ chay, lại cứ phải làm giống như một thứ đồ mặn. Củ măng, mang gọt đi cho giống một cái đùi gà, củ cải thì cắt làm sao cho giống một miếng thịt heo. Làm như thế để làm gì? Phải chăng là để đánh lừa vị giác. Mà nghe đâu, một bữa cỗ chay lại còn tốn tiền hơn 1 bữa cỗ mặn. Tôi cứ lần lần nghĩ rằng, mang những thứ đó lên cúng Phật, Phật sẽ buồn lòng không ít.

Riêng với thầy Minh Thành, sự bàn giao được kể như xong rồi. Thì có cái gì mà phải bàn giao? Chỉ có cái Chùa và cái xé. Cái Chùa thì nặng quá, kiên cố quá nên thầy khó có thể mang nó đi cầm. Thầy chỉ mới cầm có cái xé. Không hiểu tới lúc thầy chuộc được nó về, mang bàn giao, thì cái xé ấy có còn nguyên vẹn hay không... Nhưng dù sao thì nó vẫn là cái xé.

Còn với thầy Đức Nghiệp thì không than túng như thầy Minh Thành, vì thầy mà than túng thì cả nước sẽ cười ầm lên. Nghe đồn rằng thì là thầy học giỏi lắm, tuy rằng từ ngày thầy về từ đất Mèo, chẳng ai nhìn thấy cái bằng của thầy nó lớn bằng ngón nào. Chỉ vì thầy học giỏi, nên sự bàn giao của thầy cũng ồn ào hơn. Mò đầu bằng một sự minh xác tìm lum trên báo chí, tuy rằng chưa ai đụng tới thầy.

Cái rắc rối nhất là cái Trung Tâm Văn Hóa Xã Hội mà thầy được coi như là tác giả. Hình như cái Trung Tâm ấy thiếu mất chất chính danh. Trông cứ như một khu phố thương mại. Nhất là qua sự phỏng vấn các nhà làm Văn Hóa Xã hội, đang cư ngụ trong đó, thì muốn làm Văn Hóa Xã hội, phải cúng dường vào quỹ của thầy Đức Nghiệp mất hai tề chân. Để từ của thầy Tâm Giác, có lẽ không muốn làm Văn Hóa Xã Hội, nên rủ nhau đập phá, rồi cuối cùng dùng giấy kẻ n gai rào lại để cho văn hóa và xã hội Nhà Chùa không thoát được ra ngoài, lọt vào tay lũ chúng sinh.

Thấy vậy, thầy Đức Nghiệp bèn gửi một tâm thư cho thầy Tâm Giác, kêu gọi lòng từ bi, hi xả của một bậc tu hành đối với Phật tử. Thầy kêu gọi sự đôn hậu. Nhưng sự đôn hậu ấy, chắc là còn lâu mới xảy ra nên tới bây giờ vẫn còn nhùng nhằng, chưa phân xử.

Trong lúc môn phái Việt Nam Quốc tự đang xây ra cuộc đảo chính và nội chiến tàn khốc chẳng kể gì bên xé Kim Pu Chia, thì bên môn phái Ấn Quang đang lo tìm kiếm hòa bình. Các thầy mà tìm hòa bình thì dù cho cái thằng hòa bình có trốn ở nơi nào, cũng phải lộ đầu ra. Các thầy đã đạt thư mời Đức Giáo Hoàng, Tổng Thống Mỹ, Chủ tịch Cộng Sản Tồn Đức Thăng cùng vài ba nhân vật ghé ghé ghé nữa, tới hội họp ở Biên Hòa. Sao mà khéo chọn nơi họp đến thế, Biên Hòa nổi tiếng là nơi có nhiều buri mà cũng nổi tiếng ở cái nhà thương, chứa rất nhiều dân đỡ đỡ mi phũ, đỡ đỡ mi tặc. Chưa hiểu cái hội nghị hòa bình này tới bao giờ mới khai mạc, nhưng nghe đâu đang bị Nhà Nước phá, bằng cách không cấp chiếu khán nhập nội cho Đức Giáo Hoàng, TT Mỹ và Tôn đức Thăng... Vụ này, không chừng lại thôi to với Nhà Chùa.

Trong kỳ Đại Hội lần thứ tư này, một thầy Ấn Quang đã tuyên bố rằng, Đại hội lần thứ năm, sẽ được tổ chức tại Việt Nam Quốc tự. Thật đúng là tuyên ngôn của một lãnh tụ. Vậy chúng ta cứ chờ, và chắc chắn, bắt đầu từ đây, sẽ được coi rất nhiều chuyện nhà chùa.

DE HUC CAN

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

TỤ TÂY LỖ LẠI GIỜ TRÒ HỒN LÃO

Một tạp chí Tây lộ, tờ Express, tuần rồi có đăng một bài động chạm đến vua ta những lời lẽ vu khống và phạm thượng hết sức trắng trợn. Tụi báo chí tây lộ này cho rằng mỗi khi Vua ta ngự giá đi thăm dân cho biết sự tình, thì luôn luôn mình rồng đều khoác thêm 1 bộ áo giáp loại tốt có thể ngăn cản được đạn súng lục hoặc súng trường từ xa.

Một cười hơn nữa, mấy con nhà báo tây lộ còn đi sâu vào chi tiết hơn, chúng tả cái áo giáp vua ta vẫn mặc đó là thứ nhẹ lắm, chỉ nặng chừng một ký là rưỡi thôi, ngài ngự dư sức khoác suốt ngày mà không hề hấn gì cả?

Đọc xong nguồn tin láo khoét vừa kể của tụi tây lộ, quả tự ái dân tộc của toàn nhóm C.O đã nổi dậy vô cùng kịch liệt. Vì tụi tây lộ không những đã làm tổn thương giá trị nghề viết báo của loài người nói chung (sức mấy chúng sỡ soạng nổi long thê vua ta để biết rõ như thế?) mà còn công khai phỉ báng cái thành quả về vang của Vua ta trong màn độc cử vừa qua nữa. Với số phiếu tín nhiệm to tát... ngót một trăm phần trăm, há không đủ nói lên lòng mê say của dân ta đối với Vua ta rồi sao? Và như thế có nghĩa là Vua ta đã trở thành thần tượng anh hùng của cả một thế hệ này rồi, thì việc gì phải mặc áo giáp làm chi cho mất công! Thần dân lo tung hô cầu "vạn tuế" còn chưa thỏa lòng ngưỡng mộ, lấy đâu ra kẻ nội thù tụi tây lộ chuyện thoán nghịch động trời chứ!

LỊCH SỬ CHẮC SẼ PHÊ PHÁN

Xin nói ngay bọn C.O không hề quen biết tí gì với bác Phó Long gân, Bác Phó Long gân cũng chưa từng hối lộ bọn C.O một đồng bạc nhỏ nào. Nhưng lần này bọn C.O cương quyết bênh vực bác Phó hết mình về một công việc đã được bác âm i dự trừ từ ngày nhậm xà, i quên nhậm chức chứ, nhưng hiện đang bị đám đảo kép hạ bộ viện gây khó dễ. Công việc dự trừ đó rất hay, bác Phó chỉ xin một ngân khoản nhỏ thôi không đáng là 50 "tê" để xây sửa mấy ngôi biệt thự nghỉ mát ở Đà Lạt, Long Hải và Nha Trang, dựng thỉnh thoảng đôi việc quan bác có chỗ tới lui nghỉ ngơi cho khỏi mỏi gối đau lưng. Dĩ nhiên việc nghỉ ngơi của bác Phó không phải chỉ ích lợi cho cá nhân bác, mà chính là điều ích lợi cho cả quốc gia dân tộc vậy. Theo lẽ bác xin 50 tê thì viện Hạ Bộ phải biểu thêm bác gấp đôi mới đúng, chứ sao lại bảo nhau gạc bỏ tuốt luốt cái chương trình tạo phúc lợi to bực của bác Phó như thế? Bộ bọn này vừa dốt vừa ngu nên cóc sự lịch sử sẽ phê phán sao?

SONG CA BUỒN TÀN THỤ

Mấy bữa nay không khí Giáng Sinh đã bắt đầu xuất hiện trên bầu trời Saigon. Nhất là tại các lễ đường thuộc trung tâm thành phố, hàng Sinh Nhật bày bán sao nhiều thế. Và số người chen chúc nhau qua lại ngắm hàng cũng đông lên thấy rõ. Nhưng hàng nhiều người đông, là một chuyện, mà hàng có bán được cho nhiều người mua hay không lại là một vấn đề khác hẳn. Theo sự thăm dò của phái viên C.O thì trường hợp thứ hai này không lấy gì làm khích lệ cho lắm. Bởi vậy phái viên C.O đã đến yết kiến nhị vị thượng thư Kinh Tài để hỏi thăm lý do của sự ế ẩm này, thì cả hai vị đều không chịu trả lời trực tiếp câu phỏng vấn nhưng khe khe song ca lán nhạc buồn tàn thụ, cũ mèm từ thời tiền chiến lặn.

UY TÍN PHẢI BẢO TRÌ

Sau cơn mưa móc của cuộc Cách Mạng Kinh Tài tàn thụ, dân đen Giao Chỉ coi bộ được thăm nhườn tợn, đa số đều có khuynh hướng quay về với nếp sống đơn giản như ông cha thời thượng cổ cả. Chỉ riêng quý vị đại diện tại lưỡng viện Thượng Hạ Bộ, vì uy tín và thể diện quốc gia nên không thể sống đơn giản theo dân được, sợ Mỹ nò cười cho. Do đó quý vị đã phải đầu khố tính chuyện tự tăng cao hơn, cho kịp đà vật giá leo thang, dựng có đủ phương tiện hầu hạ dân đen đối rách một cách

hiệu quả và có bảo đảm. Chuyện này tuần trước C.O đã loan tin về viện Hạ Bộ đang làm le nhây lên 200 xin bạc lương mỗi tháng cho mỗi đầu .D.B. Và tin ấy bay nhanh chóng đến viện Cầu Muối nên đã khiến các cụ Nghị tại đây cũng đâm ra nóng ruột lắm. Suốt mấy ngày liền các cụ đã phều phào bàn nhau chuyện tăng hay không tăng?

Nhưng cuối cùng phe «tăng» dường như đã chiếm đại đa số, nghĩa là mạnh hơn phe không tăng rất nhiều. Do đó một bản văn đã được soạn thảo cấp kỳ nhằm phục vụ cho cái mục đích tăng lương cao đẹp của các cụ mai này.

Nội dung bản văn rất hách, nói rất nhiều đến vấn đề uy tín để sợ như sau. Viện cầu muối nằm trên viện Hạ bộ, quý vị bỏ lão là bậc trưởng thượng của tụi đảo kép vậy đồng lương bỏ lão cần phải nhiều hơn đồng lương đảo kép, cũng như các tiện nghi hưởng thụ của bỏ lão phải luôn đầy đủ hơn tiện nghi của đảo kép. Tóm lại vì vấn đề uy tín chung của hơn 17 triệu dân quân cán chính nước Cộng hòa Giao Chỉ chứ không vì lòng tham tiền bạc và tư lợi của riêng cá nhân nào hết, từ nay hệ lương đảo kép tăng thì lương bỏ lão cũng phải được tăng lên nhiều hơn thế. Thí dụ lương đảo kép tăng thành 200 xin thì lương bỏ lão bắt buộc sẽ phải trên 200 xin. Không cần lo tới chuyện thiếu hụt ngân sách. Vì vấn đề này thuộc bồn phận của trào đình phải thúc đẩy dân đóng thêm thuế.

Sau khi được biết tin trên, dân đen Giao chỉ đều nức nở ca ngợi các cụ bỏ lão này quả là những người uy tín to bực nhất. Cầu mong.

CÓ LÝ

Ngoài vấn đề cần phải lãnh đồng lương cao hơn viện Hạ bộ đáng uy tín được bảo vệ kịch liệt không kể, quý vị bỏ lão viện Cầu Muối hiện đang trừ tính của một đường lối phục vụ dân rất hách xì xằng như sau: Tại viện Cầu Muối mỗi cụ đều có một cái sấm riêng để vừa màn việc giúp nước giúp đời vừa lấy chỗ nghỉ ngơi. Vậy mỗi sấm của mỗi cụ cần phải có gần mấy lạnh đồng đều, đáng các cụ sung sức hơn, tăng năng xuất hơn. Và thứ hai là mỗi khi cần xuất dương, mỗi cụ phải được cấp phát ít nhất là 2 ngàn đô la để chi tiêu cho nó rộng rãi.

Mặc dầu nhiều nguồn dư luận đã cho rằng đường lối phục vụ dân vừa kể của các bỏ lão là một đường lối lạm dụng quá quắt, nhưng bọn C.O lại nghĩ rằng đó chính là một kế hoạch rất đúng, rất đáng áp dụng. Vì quý vị bỏ lão phần đông đều là những người già oà yếu đuối, nếu không gần mấy lạnh cho phòng các cụ, bắt các cụ ngồi làm việc trước quạt máy mãi, lỡ các cụ trúng gió 1 gô cảm ngà quay cu lơ ra đó thì sao? Tiếc 1 cái máy lạnh đôi ba trăm ngàn đô mất đi 1 cụ bỏ lão quý giá hàng tỉ bạc thì hồi còn sự thiết thời lỗ lỗ nào bằng trên cõi đời này? Riêng vấn đề xuất dương với 2 ngàn đô la trợ cấp cho mỗi bỏ lão cũng thế. Các cụ vốn là những người đức cao vọng trọng cả, không có tính trah gái nhâm nhi hay buồn lậu bao giờ, nên đồng tiền các cụ đem theo khi xuất dương có hơi nhiều chẳng qua cũng là để mua lấy tiếng thơm về cho dân tộc thôi. Bất các cụ đem theo ít quá, ra nước ngoài các cụ phải chất bóp từng đồng bạc nhỏ, thiên hạ nó sẽ cười cho là dân An Nam mình kẹo, người Giao Chỉ ta khó chơi sao?!

CẦU ÁI ÂN VÀ TƯƠNG LAI DÂN TỘC ANAMTA

Tuần rồi 1 nguồn tin vừa được loan ra khiến cho giới hăng ri nhỏ và Ma ri sên râu lông muốn chết: Đó là việc quan năm Đô trường đang dự tính khiêng 2 cây cầu ái ân ở trước cửa chợ Bến Thành vào tuốt quận 7.

Mấy năm về trước, hồi mới thiết lập 2 cây cầu này, dư luận đã sôn sào dữ tợn. Phần đông đều chê trách việc làm cầu nối chỉ gây cho công quỹ tổn kém vô ích. Nhưng rồi số đông dư luận ấy đã làm bực. Việc dựng Cầu nối chẳng những không vô ích mà còn rất hữu ích như sau này. Bằng chứng từ ngày có 2 cầu nối ở bùng binh Saigon, theo sự dò hỏi của C.O.

ĐA DANH cầm tròn

thì số con nít được sanh đẻ bất hợp lệ có vẻ tăng nhanh tăng mạnh rất đáng khích lệ. Mỗi trường đào tạo ra chúng dĩ nhiên là 2 cây cầu ái ân vững chắc nọ. Trào đình cần gần xã hội bội tình vệ ngoại hạng cho những nhân vật đã có công đào tạo ra 2 cây cầu sản xuất con nít này. Cũng như bây giờ Quan Đô dự tính khiêng cầu vô Quận 7 lại càng là điều hay hơn nữa. Vì Quận 7 cảnh vệ gần giống như vùng quê, ban đêm thường có tiếng thanh gió mát, thơ mộng không chịu được. Trong tương lai không xa, nếu dự tính kê trên của quan đô trở thành sự thực, thì chắc chắn số con nít ra đời không cần giấy phép ông tơ bà nguyệt sẽ còn tăng mạnh khủng khiếp hơn nữa, giúp cho dân số Annamta đông đảo nhanh chóng và trở thành mối đe dọa trầm trọng cho tụi Cộng sản không có mấy hời.

LỢI DỤNG QUYỀN BẤT KHẢ... TRẢ THÙ VẬT

Trong phiên xử ngày 15-9-1971 của Tòa Thượng Thẩm Saigon, xét xử các vụ bầu cử gian lận, Ô. Phó Chương Lý Nguyễn mạnh Nhự đã gặt gao buộc tội những phần tử dùng mảnh khoé manh nha, gian xảo mong bước chân vào Tòa nhà Lập pháp.

Mặc dầu vậy, Quốc Hội đã hợp thức hóa sự đặc cử này, trước sự bất mãn tột bực của dư luận: Lịch sử và hậu thế sẽ phán xét việc làm của Quốc Hội.

Gần đây lợi dụng tính cách bất khả xâm phạm của mình 1 Dân biểu, đã lên tiếng bịa đặt và bôi mớ đời tư của Ô. Phó Chương Lý Nguyễn mạnh Nhự, để trả mối thù xưa.

Diễn đàn Quốc Hội đâu có phải là nơi để Dân biểu trả thù cá nhân, dựng lên chuyện nói xấu đời tư với mục đích hạ uy tín của 1 vị Tham Phán đã từng buộc tội mình. Việc lợi dụng quyền bất khả xâm phạm đem chuyện đời tư của người khác tố cáo trước diễn đàn Quốc Hội để trả thù cá nhân là một hành động hèn hạ của Dân Biểu.

CON SƯ TỬ TRONG HỘI SƯ TỬ

Theo thông lệ, hàng năm hội Lion (sư tử) (một tổ chức xã hội quốc tế có chi nhánh Saigon) đến mùa Giáng sinh, có lễ phát quà cho các trẻ em mù, mồ côi, quốc gia nghĩa tử. Và để cho buổi lễ thêm phần hào hứng, hội còn tổ chức xổ số quà cấp cho những người tham dự.

Và cũng như mọi năm, tối 20-12 vừa qua hội Sư Tử lại tổ chức cuộc xổ số và phát quà tại nhà hàng Văn Cảnh. Đặc biệt là năm nay có 1 người xung phong xin tình nguyện tổ chức và trông coi cuộc xổ số tưởng là vì lòng vị tha hy sinh nên sự xung phong tình nguyện của xừ Lâm Tuấn Lãm được mọi người hoan nghênh đố đề. Thế là xừ Lâm dành cho mình và gia đình cuộc cái bàn riêng, những con số cũng riêng và đặc biệt còn trông coi cả việc bắt số, và tổ chức tài tình thế nào mà tất cả những lô trúng lớn, kể cả lô độc đắc (máy truyền hình) lô nhì, ba, tư (máy chụp hình, máy truyền thanh,) và tất cả những lô đáng giá đều lọt về tay phامي của xừ Lâm Tuấn Lãm hết. Cả phامي của xừ Lâm cứ hết người này đến người khác, thì nhau lên lãnh số trúng, và toàn là lô bực, đến nỗi chất ngồn ngang đầy bàn, cái bàn riêng mà xừ Lủy Lãm đã dành từ trước! thì ra, một con sư tử hạm đã lọt vào hội Sư Tử.

Thôi, xin can xừ Lâm Tuấn Lãm. Trong giới áp phe ai còn lạ gì ông, Bản sau, có làm áp phe, xin làm kín đáo hơn một chút và xin đừng làm áp phe ngay trong một hội từ thiện, coi hồng có được! Thảo nào, năm nay, ông già Noel tên là R.Bucs, hận đời, ay túy lúy, quên cả việc phát quà cho trẻ em đêm ấy, để mặc xừ Lâm thao túng thị trường!

Quản lý: HOÀNG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820 đồng